

Կայուն ճռճվելն է աղահնվում
Քաղաքական կայունություն

Հայաստանում շետավորվել է մարզինակային
հասարակություն

Ապրիւն Պատրիարքութեան
Զաղակագիտության դրկտոր Սա-
րհամ Սարգարյանի համոզմամբ,
այն կարծիք, թե հասարակությունը
դեռևս ընդարձագած վիճակում է,
չի համարաւասխանում իրակա-
նությանը: Ավելին, հասարակու-
թյունն իր հետ աճղարարություններ
անող կուսակցություններից ու խ-
ղաքական գործիչներից, որոնք ըստ
դատիկության օգտագործով են իր
անունը կամ սիրատածումներ ա-
նում դեմք եղած դատիկին, լավ ցա-
սեր է առել: Նա գիշի, որ անկախ
այդ բոլորից, ինը մնում է օսահա-
ցած խղաքական գործընթացներից:

Ժողովուսդը եղրակացրել է, օրինակ, որ հարկավոր է, եւ անմտություն կիխի չվերցնել այն, ինչ տալիս են դիեն ընտրակառոի կամքաբարեգործության անվան տակ, իսկ հետո սկսողին կընտի, թե ոչ, իր գործն է: Նա հասցրել է առանձնացնել նաև վերջին տարիներին խոյական լուսահատուկ վարդագիծ դրսեւող գործիչներին:

«Դասարակության մեջ առաջացել են մի խումբ ակտիվ, ագրե-

սիվ մարդկանց խմբեր, որոնք կարողանում են միևս կողմնորոշվել, կուսակցությունից կուսակցություն անցնելով, դրույակները փոխելով: Դիետն Օստրվուկուն, «Ըստետովկան» էաօրերութիւնների՝ ձեռնու է, իրենց բոլութիւնի են,

Stu tø 2

Ովելի՞ր եւ ինչողե՞ս են դեմ Հայ եկեղեցու
հզրազմանը եւ ինչո՞ւ

ՍՈՒՄԱՆԱՄ ՄԱՐԳԱՐՅԱՆ
մէ մեկը դժգոհում է այս
աղաքական խայից, եթետպ-
որավիճակից, մի ամբիոն է
սկսում է բննադատել այն:
որի տարբեր տեսակներ կան,
ձագանի արդյունավետու-
հարաբերական է: Բոլոր
ամենաարդյունավետն ու
ն մեզանում օւեցոր ավե-
լուաբներից մեկում մամլո
որավիճեցն է: Սակայն մի-

ջազգային կառուցների հայաստանյան գրասենյակների մի շարք դատավորականատումներ՝ մասնավորաբես **Ստեփան Դանիելյանը** («Դամագործակցություն հանուն ժողովրդակառության» ՀԿ նախագահ), **Ավետիք Եւստանյանը** («Դայաստանի թէլսինկան կոմիտե» ՀԿ նախագահ) եւ **Մուսեղ Եկմայլյանը** («Բաց հասարակության ինսիհուուի հիմնադրամ», (Սուրբ) ծրագրերի դատավորականատու) իրենց բողոքով արտահայտելու

յուրօշինակ ձեւ են գտել: Նրանք այս էլ երկրորդ անգամ նոյն թեմայով հնարկում են կազմակերպել՝ դատափետելու «Դայաստանի Դանուաղետության եւ Դայաստանյաց առաթելական սուրբ Ծիբեղեցու հարաբերությունների մասին» օրենքը: Դատկան ժական է, որ օրենքի նախագիծն արդեն անցել է ԱԺ մնարկումների երրորդ ընթերցման փուլը եւ սղասում է ՀՀ նախարարի մասնակիությունը:

Stop 2

survivors

Աղաղակող բան դաւահի՝ 235 մլն չի՛

«Դազարամյակի մարտահրավերներ» կորդորացիայի գործադիր ղեկավար Զոն Դանիելովիչն, «Ազատություն» ռադիոկայանի հաղորդմամբ, հայտարարել է, թե Դայաստանին հատկացվող օգնության ծրագիրը կարող է սառեցվել Երկրում «աղաղակող քան Տեղի ունենալու դեմքում»: Դանիելովիչը դարձարանել է, որ դա Վերաբերում է այն դեմքերին, եթե ընտրությունները չկայանան, արգելվեն եւ այլն: Կորդորացիայի ղեկավարն ամեն դեմքում հույս է հայտնել, որ ամեն ինչ բարեհաջող կլինի:

ԱՄՆ-Ն ՀԱՅԻ Է ՎԱՀԱՆՈՒՄ ԹՈՒՐՖԻԱՅԻԾ

ԱԱՆ դետարուղարի տեղակալ ԴԵՆԻԵԼ ՖՐԻԴՐԻԿ ԿՈՆԳՐԵՍԻՆ կոչ է արել զընդունել Հայոց ցեղասույնությունը ճանաչող բանաձեկի նախագիծը։ Տեղասույնության բանաձեկի ընդունումն, ըստ ամերիկացի դիվանագետի, մի շարժ բացասական հետեւանմեր կունենա, որոնցից թերեւա հետարքական է այն, որ կվճասի Միջին Արևելքում ամերիկյան կարծաժամկետ եւ երկարաժամկետ նոյառակներին հասնելու ԱԱՆ կարողությունը, ինչպես նաև ազգային անվտանգության կենսական շահերը։ ԴԵՆԻԵԼ ՖՐԻԴՐԻԿ ընդունել է, որ նման բանաձեկի անցկացումը կարող է թուրիայի կողմից հակառակ Միացյալ Նահանգների կողմից թուրիայի օդային տարածքի օգտագործման սահմանափակմամբ, ավելին՝ Թուրիան կարող է փակել «Ինքիրիբ» ուղղմական բազան։

Փասորեն տեղեկությունները, թե Միացյալ Նահանգները դատասպամ է օգտագործել «Ինջիրլիք» բազան Իրանի դեմ հարձակումներում, կարեի և համարել հաստաված:

Զինծառայողների մայրերի բողոքի ակցիա
զիսամլր դատախազության ժեսի մոտ

Գլխավոր դատախազության դի-
ացի տարածքը դառնում է հարմա-
ռողութասեղի: Եթեկ այստեղ բողոքի
սկզբա էին կազմակերպել Մատա-
հիսի գործով եթե տարի բանտու-
սնցկացրած եթևասարդներն ու
շանց հարազանները, որոնք դա-
անջում են դատախանածվու-
յան ենթարկել զինդատախազու-
յան աշխատակիցներին, ովքեր
եղելի են երեական գործի նյութերը,
ուստանգել այժմ արդեն Վճռաքեկ
ատարանի վճռով ազատ արձակ-
ած 3 զինծառայողներին: Նաևնց
ործն ուղարկվել է լրացուցիչ Խնու-
ան, սակայն բողոքի ակցիայի
ասնակիցները՝ Սուա Սերոբյանի,
Ռայիկ Զայյանի եւ Ռազմիկ Սարգ-
անի ծնողները, հիշտես նաև Մա-
տահիսուած սղանված Յովսեփ Մկր-
տյանի մայրը, որի որդին սղանվել
է ամիս ծառայելուց հետո, իրավա-
աւտոմատ լարման վերություններ

Ներկայացուցիչների հետ միասին ղեղդում են, որ Մատաղիսի գործով լրացուցիչ նախանձնությունն ընթանում է օրենի կողից խախտումներով, իսկ դատաքննության փորձագետների կողմից կատարված կեղծիների ու զինծառայողներին խուսանգումների ենթարկած անձանց մասով բնություն չի կատարվում: Մոտավորապես մոր խոսերով՝ իրենց որդիներն առողջությունն այս երեք տարվա ընթացքում կորցրել են, իսկ իրական մարդասաղանները գտնվում են ազատության մեջ: Նա մեղադրում էր հատկապես նախկին զինդատախազ, այժմ գլխավոր դատախազի տեղակալ Գագիկ Զհանգիրյանին: Նա եւ մյուս ծնողները վաճառկարկում էին «Դանցագործ Զհանգիրյան» եւ իրաժարական դահանջում:

Շազմիկ Սարգսյանի դատավան Զարուիի Փաստաթամանի հոգում

խուսանգողները հայտնի են՝ այժմ
զիսավոր դատախազի տեղակալ
Գագիկ Զհանգիրյան, ով անձանք
է Ռազմիկ Սարգսյանին ծեծել իր
իսկ աշխատասենյակում, զինվո-
րական դատախազության բնիչներ
Արմեն Դակոբյան, Սամվել Տոնո-
յան, ռազմական ոստիկանության
աշխատակիցներ Վարդան Խաչատ-
րյան, Աղասի Բագրատունյան, Ա-
րամ Բառոսասարյան:

Այդոխով, եթեկա բողոքի ակցիայի մասնակիցներն արդարություն, մեղավորներին ղասել եւ իսկական մարդասունների բացահայտում էին ղահանջում, միաժամանակ հարցնելով. «Ովկիոնիհատուցի մեր որդիների կորցրած առողջությունը»: Իսկ սղանկած զինծառայողի մայրը ղահանջում էր հայտնաբերել եւ ղասել իր որդու սղանության բոլոր մերակարգներին:

«Մենք ծանոթ չենք, բեմականին
ինչպես է սահմանում զիսնորդունը»

«ԻՆԾ համար շատ ափսոս եւ շատ անհասկանալի էր, որ արդեն մի խանի դար իր գիտական ներուժով հանդիս եկող մեր Երկիրը արդեն մի խանի տարի՝ 90 թ-ից սկսած, մի հասչի նայել, թե ինչ կա աշխարհում, ինչ են արել մնացածը, ոնց են զնահատել գիտությունը։ Շատ զարմանալի է, որ այսօր ել այդ դրոցեսն ընթանում է, քայլ մենա ծանոթ չեն, թե աշխարհն ինչուս է սահմանում գիտությունը», երեկ գիտությունների ազգային ակադեմիայում (ԳԱԱՀ) հայտարարեց Տնտեսական բաղականության եւ իրավական խորհրդասվության հայ-Եվրոպական կենտրոնի (AEPLAC) հայաստանյան տնօրեն **Տիգրան Զրբացյանը**։ Դանդիման առիթը հիշյալ կենտրոնի իրատարակած «Գիտական եւ տեխնոլոգիական ներուժ եւ արդյունավետություն» Արդյոի համաշխարհային մուտքումներ եւ փորձ՝ հայալեզու գրի ընորհանդեսն էր, որը կենտրոնի եւ ակադեմիայի ներկայացրած «Եվրոպական ինտեգրման գրադարան» շարունակ 9-րդ հասորն է։

Գրում ներկայացված են միջազգային, համաշխարհային գիտության սահմանումները, գիտական առյունի չափման ծեւերը, միջազգային չափանիւնները, ոլորտում ներդրումների չափման ծեւերը եւ այլն: Գրի ներկայացմանը նաև նաև կից ոլորտի ներկայացուցիչները պարետրեցին մեր ժամանակներում նման գրի հրատարակութը: ԳԱԱ ախագահ, ակադեմիկոս Ռադիկ Մարտիրոսյանի գնահատմամբ, գրի հրատարակութը օգտակար գործ է առ նեւց, որ գիրքը բաղկացած է 3 մասից՝ գիտաեկնիկական առյունի վերլուծությունից, գիտական աշխատանքների հղումներից:

ARMENPRESS

Եւ արտօնագրերին վերաբերող բաժնից: Ուղիկ Մարտիոսյանը ցեց, որ մինչ այժմ էլ մեր գիտությունն ունեցել է իր չափանիշներն ու առանձնահատկությունները, բայց անհի որ մեր գիտական արդյունքը միջազգային չափանիշներով գնահատելու անհրաժեշտություն կա. «Ճիշտ կլինի.դանց նայել մի ետանկյունից»: Ուղիկ Մարտիոսյանին ու կրթության եւ գիտության փոխնախարար Արա Ավետիսյանին ակնհայտորեն դուր չեկան Տիգրան Զքրացյանի, կարծես թե, մեղադրական հայտարարությունները, բայց կարեւորելով Երա կատարած աշխատանքո «ներեածն»:

Գիտական ոլորտի բարեփոխումների, գիտական խաղահականությամբ զբաղվողների, գիտնական-կառավարիչների եւ առհասարակ բոլոր գիտնականների համար գրի լուսընծայումը ԿԳ փոխնախարար Արա Ավետիսյանը կարետորեց՝ հոկտեմբերի 10-ին, որ գիրքը կդառնա նրանց սեղանի գիրքն ու Դայաստանի գիտական բարեփոխումների լավ սկիզբը: «Եթե գիտական հանրույթը ծանոթ լինի այս գրին, բարե-

Վիշովներն ավելի հետք կլինեն»
ասաց նա:

AEPLAC-ի հայաստանյան տնօրեն Տիգրան Զերպաշյանի խոսնվածիատանը նողատակը հայրենիք գիտության արդյունավետության բարձրացմանն ու մրցունակ բնագավառ ստեղծելուն նոյաստեն է: «Մենի մինչեւ անգամ միջազգայինորեն ընդունված սահմանումների մասով դատկերացումներ չունեն: Մենի ծանոթ չեմ զարգացող երկրների չափանիշներին, թե իրենի ոնց են չափում գիտության արդյունքը, ինչպես են սահմանում գիտությունը, ոլորտում արված ներդրումները: Սա կարդալով՝ մարդկանց մոտ կարող է հարց առաջանալ, թե են աշխատանքները, որ այսօր կատարվում են մեր երկրում, արդյո՞ւ կարելի է գիտական աշխատանի համարել», մեզ հետ զրուցում ասաց Տիգրան Զերպաշյանը՝ միաժամանակ հավելելով, որ աշխարհին հասկանալի լինելու եւ համաշխարհային գիտական զարգացումներից հետ չմնալու համար ուժի է խոսել աշխարհին հասկանալի լեզվով:

ՊՈՏՄԱ ՎԵԼՈՐՊՅԻ,

Ովքե՞ր եւ ինչողե՞ս են դեմ...

1-hü tōng

Ինչուս նախորդ անգամ, այս անգամ էլ օրենքը հանարվեց մենաւոր-իային, ավելին, Դայաստանյայց առավելական եկեղեցին համեմատվեց շաբարավազի եւ թենգինի բիզնեսի հետ, եւ օրենքի ընդունումը նույնանեցվեց խաչի սեղանի ժուրջը հնչած խոստումի, չնայած որ ստեղծվել է փոփոխված սահմանադրության արդյունում: Այնուամենայնիվ, նման երեակայության գոհարներին փոփռաթիվ նաև նաև կիցներից մի բանիսը միայն մատուց ծափահարեցին, այն էլ այն դարձ դատարարանությամբ, որ իրենց հանդես էին գալիս որպես թվացյալ տուժող կողմ՝ կրոնական փոփռամասնություն: «Ազգ»-ի լրագրողներից Սարիեւա Խաչատրյանի հարցին, թե ինչո՞ւ մնարկուած-մնադատությունը ժամանակին եւ տեղին էի առեւ, այն էլ Առ աշխատանք է:

ցի արվել, այս էլ ԱՌ ամքիոնից, որի համար կարելի էր թեկուզ ընդիմադիր թետամ ժամանակին լոբբինգ իրականացնել, գեկուցողները միարեւան դաշտախաննեցին, թե ընդիմադիրները միայն ընտրությունների համար են դայտարակ: Այդ դեմքուա հավանականությունը, որ թերի որակված օրենքը գոնես հետ կվերցվեր լուսակաման նու հետինակ ԱՌ նախագահի Տիգրան Թորոսյանի կողմից, չէր բացառվում: Իսկ այս դեմքուա, ինչուս դիմուկ նկատեց մեր գործընկերութին, բնարկուած նման է ճաշց հետ մատուցված մանանեխի: Քը նարկման նախաձեռնողները միսիքարեցին, թե՝ նախ օրենքը ուղարկ

4.4. «Ազգի» նախորդ Իննարկման մասին հրապարակումն ակնհայտութեն դու չեր եկել նախաձեռնողներին: Թերեւս դա է դատձառը, որ Աս. Շանիեսանը ցուցադրելով իր անհանդուրդականությունը բազմակողմանի տեղեկատվության նկամամբ, բարձրածայնեց իր ցանկությունը՝ դատի տալ «Ազգին»: Տեսնեն, տեսնեն!

Կայուն ճռճվելս է աղահովում...

Նիվ, տարակուսեց, թէ ինչու նա անմիջապես ընդունեց «Օրինաց երկիր» ծանր դահին լիածներին:

Սի խոսքով, հասարակության ակտիվացման լիարժեք նշաններն արդեն կան, եւ ընտրակեղծիների նոր տեխնոլոգիաները, որոնց մասին այնքան խոսվում կամ ենթադրվում է, որովհետ եթե անդատի էլեկտ, դժվար կլինի իրականացնել: Չնայած զանգվածային ընտրակեղծիների հավանականությունն էլ վիճարկելի է, որովհետեւ իրար հակադրվող արժեքային համակարգերը նույն ծամբարին են դատկանում:

«ԱԶԳ» ՕՐԱԹԵՐՈ
Հայաստանութեան ժե արի
Հիմնադիր եւ հայաստանի
«ԱԶԳ ՕՐԱԹԵՐՈ» ՍՊԸ
Երևան 375010 Հանրապետութեան 47
ֆաս 374 10 562863
e-mail: azg@azg.am
azg2@arminco.com
www.azg.am

Գյուղական խմբագիր
ՅԱԿՈԲ ԱՐԵՏԻՔԵՍՆ / hbn 521635

Խմբագիր
ՊԱՐՈՒՅՐ ՅԱԿՈԲԵԱՆ / hbn 529221

Լուսապողութեակ / hbn 581841

Համակարգչ. ծառայութիւն / hbn 582483

Ընթացքայ լրահաւաք ծառայութիւն
/ hbn 529353

Համակարգչային օպորածից
-Ազգ -թերթի
Թերթի Ծիփերի ամբողջական թէ մաս-
նակի արտասրումները տուագիր մամուլի
միջոցով կամ ռադիոհեռուստահեռու-
թեամբ առանց խմբագրութեան գրատ-
համաձայնութեան խսիր արգելում
են համաձայն ՀՀ հեղինակային իրա-
տվութիւն մասին օրենի
Նշիքերը չեն գրախօսութեան ու չեն
վերադառնութեան
Գ տառով յօդուածները գրվագդային են
որոնց րուկանդակութեան համար խմ-
բագրութիւնը դատասխանաւութիւն չի
կրում:

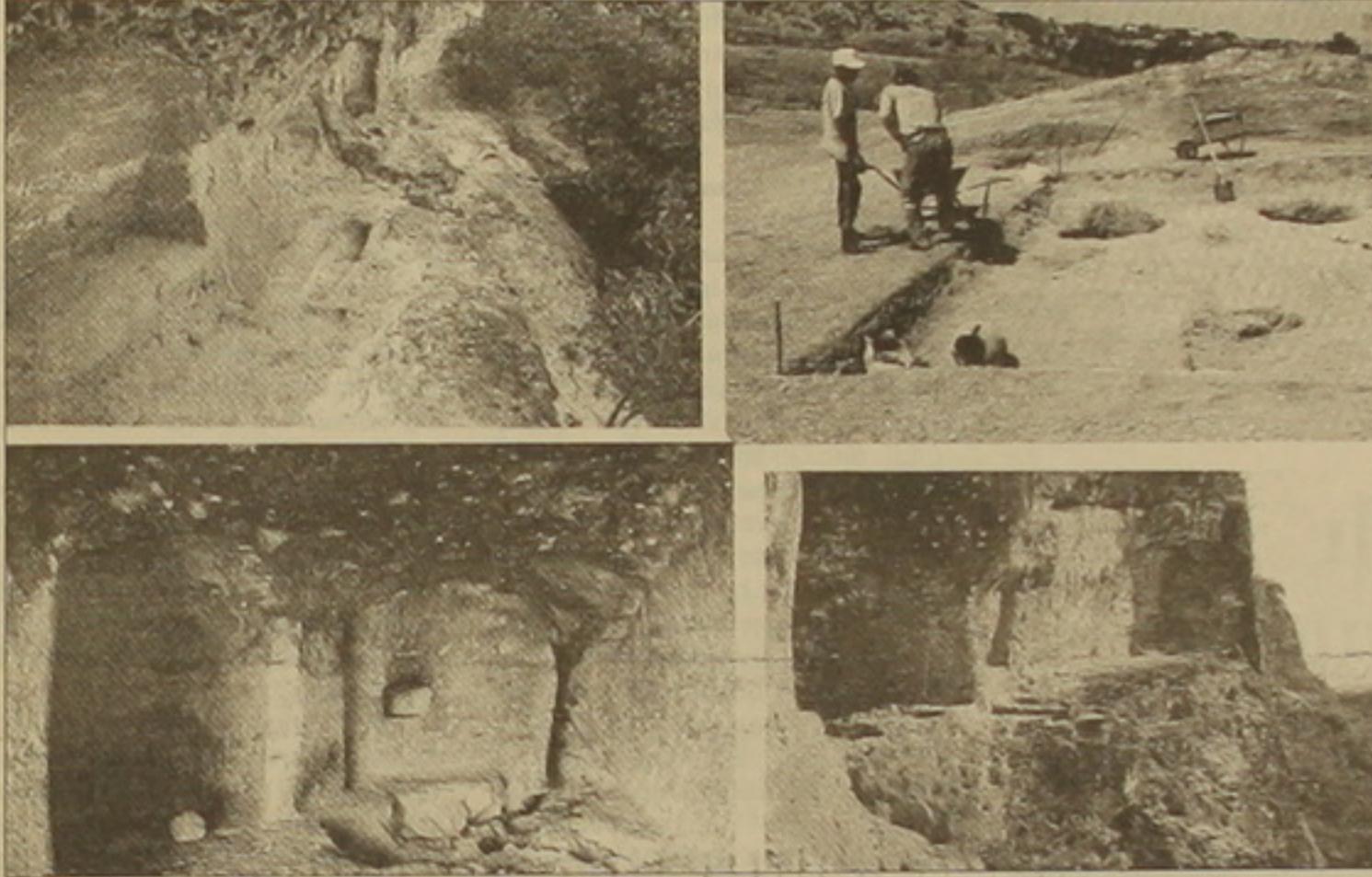
“AZG” Daily NEWSPAPER
Editor-in-chief

Վտանգվեց նաև Տիգրան Կարապետի մահը, որը կատարվեց առաջամատ աշխարհական պատճենության ժամանակաշրջանում:

H.AVEDIKIAN / phone: 374 10 521635
47 Hanrapetoutian st.,
Yerevan, Armenia, 375010

Տիւալեռության
արժանիք է կատարելու համար

Պեղումները կշարունակվեն այս տարի

Արդեն իյն նորություն է եւ հաստաված փաստ, որ «Երկիր» հասարակական կազմակերպությունների նախաձեռնությամբ ու ֆինանսավորմամբ ՀՀ ԳԱԱ Հայագիտության եւ ազգագրության ինստիտուտի Մրցակի առավավելություն ծառայել է Ար-կա, որ գոնե այս անգամ Հայաստանի գործարարները նույնութեա կաջացեն։ Ամեն դեղուան՝ «Երկիր» միությունը որուակի ակնկալիցներով դիմել է Հայաստանի գործարարների միությանը՝ ֆինանսական աջակցություն ստանալու։

յու աշազայտաբ սպառչ է գրախի Տիգրանակերտի կոնկրետ տեղը: Աղջամի ցրակայլում հայտնաբերված Տիգրանակերտի գոյությունը հաստատող վկայություններն արշավախմբի ղեկավար, հնեաբան Համլետ Պետրոսյանի փասմամբ, չեն արժանացել Դայաստանի հեխանությունների դատաւաճ ու շաղրությանը: Մինչեռ, ինչողև հավաստեց Պետրոսյանը, «մշակույթն էլ աղրանի է, ինչողև նավքը» ու, բնականաբար, արժանի է զնահատականի հենց հեխանությունների կողմից, որոնք դեմք է կարեւորեին ազատագրված տարածեներում հայկական ժաղաքակրթության վկայությունների հայտնաբերումը: Դա խոսուն աղացուց կարող է լինել, որ նեզած տարածեները Իրասունեական ժաղաքակրթության օրրան են: Այդ սկզբունքը կարեւորելով է «Երկիր» միությունը մտադիր այս տարի շարունակել Տիգրանակերտի ղեղումները՝ բացել ժաղամի միջնաբերդն ամբողջությամբ: Երկամսյա ղեղումների համար անհրաժեշտ 120 հազար դոլարից արդեն հաստատես ծեմք է բերվել 50 հազարը՝ ցվեցարահայ միությունից, մնացյալը նույնողես սփյուտից հանգանակելու ակնկալիք ունի կազմակերպությունը եւ մինչ օրս կատարված աշխատանքներն իրականացվել են սփյուտի միուներով: Այս տարի բոլոր հույս

Այդ ամենն անուած ենք, որդեսզի ցուց տանք, որ կա աղբելու ծեւ Եւ ղարտավոր են հետեւել այդ ծեփն ու ոչ թէ անընդհատ նայենք իշխանություններից։ Թող իրենք դաս բաղեն մեզնից, մենք էլ չասենք իշխանությունները լավն են, թէ Վասը։ Տիգրանակերտի հայտնաբերուած փաստում է Օսեւ Աղջամի հայկական թագավորութիւնը։

Ղանությունը՝
Դնեաբանն ափսոսանեով նեց
նաեւ, որ Զուղայի խաչարերի ոչն-
չացման ընթացքում դարձվել է, որ
Դայաստանում չկա որեւէ մարմին,
որը տեղյակ լիներ ազատագրված
Տարածեներում եղած հոււշարձան-
ների եւ դրանց վիճակի մասին. «Դի-
ռում եմ, Երբ Զուղայի խաչարերի
հետ կաղված ինչ-որ հանձնա-
խումբ դեմք է զնար Նախիջևան,
աղրբեջանցիները մի ցուցակ Են-
կայացրին, թե հայերը նույն կերպ
են Վարչում աղրբեջանական հու-
ւարձանների հետ։ Երբ այցելեցին
Ազգային ժողով, արտահին գործերի
նախարարություն, դարձվեց, որ
Դայաստանում չկա մի հիմնարկ
կամ անձնավորություն, որ գոնե
զաղափար ունենա՞ «ազատագր-
ված Տարածեներում կա» աղրբեջա-
նական մի հոււշարձան, թէ՞ ոչ։»
Պարզելու համար Դամլես Պետր-
սյանին ցատ գործուղել են նույնած
Տարածեներ։ Դնեաբանի Վկայու-
թյամբ, բավական է խորհրդային
Տարիներին աղրբեջանցիների հրա-
սարակած գրի մահմեդական հու-
ւարձանների լուսանկարները հա-
մեմատել այսօր եղածի հետ, հաս-
կանալու, որ դրանց հնարավորինս
դահղանված են։

ԱՐԴԻ ՊԵՏՐՈՎԻՆ

Արմեն Ասույանը դահանջատե՞ր ԼՂ հարցով
դրսում կնվիռող «ազգադավ համաձայնությունների»

Դարաբաղյան թեման սրախոսությունների ու մասվարժանների համար չէ: Ասվածը վաս չի կարող հնչել, եթե հասցեագրվուա է ոչ միայն ուշենքներին, այլեւ սեփական անձին: Դանդարձետական կոսակցության ներկայացուցիչ, դատապամակոր Արմեն Առույանն ավելի ուս այս մտի հասցեատեր էր տեսնուա ուշենքներին, և անդի որ ինքը հենց դրանով էլ զբաղված էր երեկ «Փաստարկ» ակումբուա: Խոսի վարդետության դրսւորումներով բնակ չգիտելով մեր միակ «ազգափրկչի» հայտարարությունների ողուն՝ Առույանն, այսուամենայնիվ, առավել բովանդակալից ու իմաստալից չներկայացրեց բաղաբականության մեջ հաճախ կամ էլ ընդհանրաբես չօգտագործված ծեւակերպումներով մատուցված իրողությունները:

րած 13-րդ տեղի հանդեռ որեւէ ֆորիա
չունենալը՝ «Փաստարկի» հյուսը ակ-
նարկեց կոսակցական ինչ-ինչ ծամ-
քարեներից իրեն հասած տեղեկո-
թյունների «Վրդովեցուցիչ» լինելու
մասին, ինչին կանցրադառնա բուն
տարոջուրյան ընթացքում։ Ի դեռ,
այն խոսեներին, թե որու տեղերում ար-
դեն մարդկանցից անձնագրեր են հա-
վաքում թերեւա աղափովելու այդօրի-
նակ «ճամբարների մրցունակությու-
նը» ընթարկան գործընթացներու, Ա-
ւուսյանը դատասխանեց զուտ կու-
սակցական զարակարախոսություն-
ների ոգով. այն է նման երեսուրբների
դեմում Դանրադեթականը բայլեր
կծոնարկի: Դարցադրման մեջ հենց
Աւուսյանին ուղղված «ամենաիշ կո-
ռումդացված հանրադեթական» ո-
րակումը դատապահվորը հետուեն
տարածեց հանրադեթականների մե-
ծանալութան մրաւ։

Նը, խորհրդարանական ընտրություններին (դարձապայան եւ հայաստացան նախագահականների հավելմամբ), աղյօթքանական լրահոսի եւ ղեկավարության հրադարակած անհերերություններին եւ այլ նմանօրինակ օրակարգային խնդիրներին Արմեն Առողջանի անդրադարձն էլ քերես սեփական խոսքաւառության վկայությունն եր: Ազելի հետաքրքրական կարելի է համարել Առողջանի այն դիմարկումը, թե ինչ «հանցավոր համաձայնությունների» են զայիս հենց դարձապայան հարցի առնչությամբ ՀՅ բաղադրական որու ուժերն արեայան ինստիտուտերուա հանդիդումների ժամանակ: Ընդ որում, հեխանությունների կողմից այդուսի «ազգադակ համաձայնությունների» առկայության մասին հարցադրմանն Առողջանը բացասաբար դատասխանական է:

Տագողիդ:
Ա. ՀԱՐՈՒԹՅՈՒՆՅԱՆ

200 աղբեջանահայ
իախստականների նյութական
կորուսները կազմում են
200 հազար ԱՄՆ դոլար

Ծուց 200 աղբեջանահայ փախստականներ դիմել են ՀՂԴ նախագահ Արևադի Դուկասյանին խնդրելով աջակցել ստանալու իրենց փոխհատուցումները՝ աղբեջանական իշխանությունների եւ քրեական տարրերի կողմից իրենց հասցած բարոյական եւ նյութական վճառների համար։ Դիմումատումներից 150-ը Բաֆվի փախստականներ են, տասնինը՝ Կիրովաբանի, մնացածները՝ Շամախիի, Զախարալայի, ինչուս եւ աղբեջանցիների զավթած Մարտունաւենի եւ Արծվածենի բնակիչներ։ Այդ դիմումները կանխավ ներկայացվել են «Փախստականները եւ միջազգային իրավունք» բաղաբացիական հասարակության ցանցին, որի հաշվարկներով 200 դիմումատու փախստականներին հասցած նյութական վճառը կազմուած է 200 հազար ԱՄՆ դոլար։ Դաշվարկները կատարվել են 1989-90-ական թվականների գմբ-

րով, այնպես որ նյութական կորոացների իրական արժեքը հավանաբար կրկնակի, եռակի ավելին է։

61 մարդ հայտնել է, որ քանկային ավանդներ է ունեցել Աղբեջանում, եւ նրանցից 32-ին իրենց խնայողությունները չեն վերադարձվել։

Բնակության նախկին վայրերը վերադառնալու ցանկություն են հայտնել միայն 2 հոգի Մարտունաւենից եւ Արծվածենից։ Մնացած 198-ը ոչ մի դեղուում չեն վերադառնա նախկին բնակատեղինները։

Անկալվուած է, որ մոտ ժամանակներս այս դիմումները կիասնեն հասցեատիրոջը։

Զաղաբացիական հասարակության ցանցը համոզնում է հայտնում, որ վճասի փոխհատուցման միակ հավանական ռեսուս կարող են լինել ՀՂԴ իրավատիրություն գտնվող անվտանգության գոտու տարածները։

ԵՐԱԳՐՈՂՆԵՐԻՒՄ

Տարածաւութիւնի լրագրողների համագործակցության նոր դժուար

ARMENPRESS

A collage of book covers featuring the title "FROM JOURNALISTS TO JOURNALISTS" in various fonts and sizes. The books are arranged in a grid-like pattern, with some titles partially visible or overlapping. The overall theme is the exchange of information between journalists.

Ներ ու լրագրողներ՝ Դայաստանով Մեծ Բրիտանիայի դեսպանատան, Բրիտանական խորհրդի ու ՍԱԿ-ի հայաստանյան գրասենյակների հրավերով մասնակցելու «Լրագրողներից լրագրողներին» անգլերեն ձեռնարկի բնութանիցին: - Զեռնարկը նախատեսված է անցած տարի մեկնարկած «Լրատվամիջոցների դերը կառավարության լուսաբանման գործընթացում» ծրագրվ, համաձայն որի Դայաստանից, Վրաստանից եւ Ադրբեյջանից մրցութով ընտրված ընդիանուր թվով 30 լրագրողներ 10-օրյա ուսուցողական դասընթացներ անցան Լոնդոնում, իրենց փորձառությունն ու գիտելիքները հարստացնելով բրիտանացի անվանի լրագրողների դասախոսություններն ունկնդելով ու հեղինակավոր խմբագրատներ, գործակալություններ այցելելով: Լոնդոնից վերադառնալուց հետո ձեռն թերած գիտելիքները ուսուցչութեան ժամանակաշրջանում առաջարկությունների համար առաջարկություններ: Ծրագրի ղեկավարների դահանջով, յուրաքանչյուր քաժնում հաշվի են առնվել և վյալ Երկրի լրավամիջոցներում առկա խնդիրները, բերվել են կոնկրետ օրինակներ:

Ինչուս երեկ նույն ծրագրի ղեկավար Արեւիկ Սարիբեկյանը, ձեռնարկը ըստով կրազմանվի նաեւ ուստերեն ու հայերեն, ընթեցողների շրջանակն ավելի ընդլաւելու նկատառումով: Ծրագրի նաև նակարագիրը նույն ուղղություն Մեծ Բրիտանիայի փոխդեսպան Ռիչարդ Ջայդը, ՍԱԿ-ի զարգացման ծրագրի մշտական ներկայացուցչի տեղակալ Ալեքսանդր Ազանեսովը, Բրիտանական խորհրդի հայաստանյան գրասենյակի սնօտեն Թոնի Ջոնսոնը, իուս հայսնելով. որ ծրագրի նաև նակարագիրը համագործակցությունն էլ ավելի կամրադնովի ու քարերեր կլինի 3 հանրապետությունների համագործակցության համար:

Տելիների ղաւարը լրագրողները փոխանցեցին մարզային լրագրողներին, մարզերուա կազմակերպված 3-օրյա դասընթացների ժամանակ։ Մարզային լրագրողների հետ ընդունելի է ավելի հարստացած եւ ուսուցանելու վարողետության վսահայլերն արած, նրան անցան ծեռարկի լուսականուուր ու տեսա ավելի հանարկ։

սարդի սօսկօսամը, որ տօս ազօյի
խան 3 ամիս: Աղրբեջանցիներն ու
Վրացիները ստացան աշխատանի
իրենց քաժինը, մերոն իրենցն ու
անցան գործի, կարճ ժամանակա-
հատվածում ավարտելով գրի 7 քա-
ժինների շարադրումը՝ լրագրության
սկզբունքներ, էթիկա, տեղեկատվու-
թուն:

Միջոցառման ժամանակ մրցա-
նակային դարձեավճար ընորհվեց
«Առավոտ» օրաթերթի լրագրող Ան-
նա Իսրայելյանին՝ «կառավարու-
թյան գործունեությունը լավա-
գույնս լրասրբանելու համար»:

տահաճզում է ... հեֆիաթ

Լազերային չայնասկավառակ փոքրերի եւ մեծերի համար

ՆԱԽ ՄՈՐ, ԱՊԱ ՄԻԱՅՆ
ԳՈՐԾԱՐԱՐ ԿՆՈՇ
ՆԱԽԱԳԵՌՆՈՒԹՅՈՒՆ

Այսա Մարեռոյանը՝ «MONARCH TV»-ի տօնօթնը, հեմիաթները լազեռային սկավառակով ներկայացնելը նախ մոր, առաջ միայն գործարա կնոջ նախաձեռնություն է հանարու:

- Դեմիաթների ընտրությունը կատարում ենն դասական շարժից, որը ամենեփն էլ հնացած չեն գտնում՝ որքան էլ ժամանակները փոխվեն, արժեթիվը չեն դադարի այդդիսին լինելուց բարությունը նիւծ էլ բարություն է,

ՆՅՈՒԹԸ ՄԱՏՈՒՑԵԼՈՒ
ԵՂԱՄԿՆԵՐԻ
ԲԱՐՄԱՉԱՍՈՒԹՅՈՒՆՆ Է
ԿԱՐԵՎՈՐ

Առևանց Մարզարյան

- Լավ դատմված հեմիաթը Երեխայի եւ հիշողությունում, եւ մածողությունում է տեղ գտնում, Երեակայությունն էլ զարգացնում է: Բայց դե հեմիաթասացությունը արվես է, որին բոլոր տաս ու դադերը, ծնողները չեն կարող տիրապետել, մինչդեռ Երեխան դահանջն ունի հեմիաթ լսելու:

«Մենք քոլորս
գալիս ենք
մանկությունից...»

Անկախ տարինեց թերեւս բոլորիս հեմիաք անհրաժեշտ է, համապես արժեների ձեւախնդյան մեր ժամանակներում։ Կարծես դեմք է հեմիաքի իրականությունից վերցնել մի Իիչ բարություն, սեր, գեղեցկություն։ Այսողես որ, լինում է, չի լինում մի Եղեւսի, որի մասին ժամանակին դատմել է Հանս Բրիստիան Անդրեւնը ու հետո շատ-շատեր։ Այսօր էլ դատմում են լազերային սկավառակում։

Անդերսենի «Ծղեւմի» հեմիաթը «Ծնն-
դյան տոների թագուհին» նոր անունն է
ստացել, հերոսները՝ ծայս եւ նոր ծակա-
տագիր «MONARCH TV»-ի թողարկած
լազերային սկավառակում։ Զայնագրված
տարբերակի հետ առաջարկվում է նույն
հեմիաթի գունազարդ գիրք։ Այնտեղ հե-
միաթի հերոսների խոսքը ներկայացվում է
տարբեր գույններով եւ հենց երխաների
նկարազարդումներով։ 35 ռողեների ըն-
թացքում համադրասխան դերակատա-
րումներով ներկայացվում է «Ծղեւմի»
հեմիաթի նորացված ու նորանուն տարբ-
երանո։

ՏԵՐԵՎԱԹՆԵՐԸ ՄԻԱ
ՔԶԱԿԱՅԻՆ, ԲԱՅՑ
ՏԱՐԵՐԸ Է ԱՐԵՈՒ

ԱՅԻ Կոստանդյան,
9 Տարեկան, 3-րդ դասարա

-ՂԵ Եղեմնին անխելի էր ինձ նուան (ծիծաղուտ) Անխելի էր, որ ուզում էր ուս մեծանալ, որ իր նան-կուբումը չէր վայելում: Զարդարվելու համար ուսա-խացել էր, քայլ կրտեցին զարդարելու համար: Խվա-ինը ողիսի վայելեր իր ժամանակը, եղանիկ կարող էր լինել: Զամին էր խելացի, մուկն էր խելացի: Լս-լիս տեսնում էի նուանց: Եղեմնին սիրում էր, ֆիք, ս-

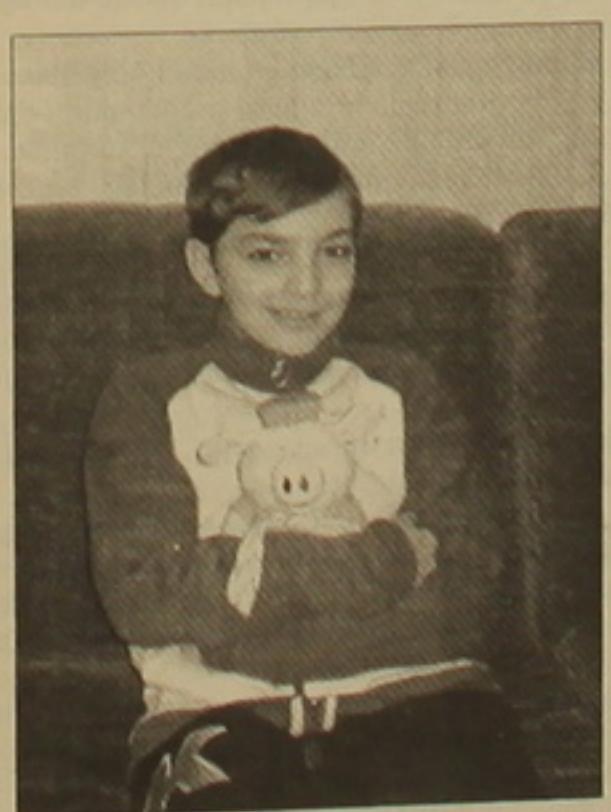
կանջ, բերան չուներ, բայց սլացիկ էր ու սիրուն:
Ուստեղն դեռ շատ լավ չգիտեմ, գիրը ունեի, հա-
յերեն կարդացի, բայց դուր չեկավ: Վերջը լավը չէ՝
եղեւնին առանց կոն ունենալու ճահացավ: Իսկ
լսած հետիարն ավելի շատ դուր եկավ ինձ, ավելի
ուրախ էր: Կուզենայի հետիարները միշտ ուրախ վեր-
ապահան, բայց կամուրայ տարեր է ինուս:

- Կարո՞ղ եք հետիաբն ուժից ազար ունենալ եթե եղենին չէապեր մեծանալ:

- Եղենին ուզեր, չուզեր կտելու էին, որովհետեւ նրա կարծիքը չեն հարցնուած: Սարդկ միայն իրենց մասին էին նշանաւած: Ինձ հայրիկը դուս չեկավ, որովհետեւ իրենի բոլոր դաժան էին: Դենց միայն այդ օրվա համար իրենց կտրեցին եղենուն: Դայրիկը ամեն ինչ եթիսաների համար արեց, անխիղճ էր, որ եղենուն կտրեց: Եթե իմ հայրիկը այդպես կտրած եղենի բերե կատեի, որ դաժան է: Մենք եղենի զարդարուած ենք, դասիկ, արհեստական:

Սեծերն էլ հեմաքաները հասկանում են, ինչիքա՞զ բոլորի համար է, չ:

- Կուզենայի՞ր էլի հետիաբներ լսել Ամի
- Էտքի ավելի խարսխ մօս նաև ճական պայ

ՀԵՐԱՑԹ ԲՈԼՈՐԻ ՀԱՄԱՐ Է
ԳՐՎԱԿՄ, ԲԱՅՑ ՓՈՐԲԵՐՆ ԱՎԵՐ
ԼԱՎ ԵՆ ՀԱԽԿԱԾՈՒ,
ԶՅՈՒՆԵՏԵԼ

Վահագն Պողոսյան,
12 բարեկեամ, 6-րդ ռասարան

12 տարեկան, 6-րդ դասարան
- Լավ կյաներ ցատացնեին այդ դիսկերը, տարբե
հեմիաքններ ղասմեին եւ մեջը գիրն էլ լիներ: Գր-
ուով ցա հետարիիր եր, լսելիս չէի փորձում դերեց
կատարել, բայց ուշադիր հետեւում էի գրով, ղա-
կերացնում էի հերոսներին: Երբ մուզք նայում են
կերպարների դեմք, արտահինը հիւում են ու այլ
կերպ չեն ղատկերացնում, իսկ լսելիս ղատկե-
րացնում են: Աչեր, միք, թերան ունի իմ եղենին:

- Կարիստի մյուս հոգութեալ է և հազար բացնում, ինչ ես մշածում Երանց մասին:
- Ավելի շատ օրու ենակ առավի եւ տոնածառի

- Ազօյի շահ դու զգաց ափայլի և տուառու, ձայնը, իսկ կերպարներից մովիկը, տոնածառը, ագռավը դու եկան ու վերջ: Մովիկը դաժան չէ, տոնածառին ճշմարտությունը ասաց ու միշիթա- ցիս: Խօֆիկ խօնիներ ուրս խօնին: Վերոնա-

«ուսի՞ փոլրկ նղաւախս լրած զգած»։ Վաշին
Կուլենայի վերջը ուսի՞ լինե՞ չպառեին եղեւում,
ինչ չկտրեին։

Այս գործընթացը կատարվել է ՀՀ պատմական գաղտնաբառության համար՝ առաջարկած առաջնահարցությունների շահ առաջարկած առաջնահարցությունների շահ

ան հասածայի, որ օստ տասը զօւցայի, բառաւ
է գրվում, կարենոր չի տղան կկարդա, թե աղջիկը,
ովհետեւ օրինակ փորերը հավատուած են, չէ՞ ։ Զմեռ
և սկսում են չիավատալ, սկսում են ավելի վաս ըն-

Արձագանոց Վեճելի հայություն

- Ասում են բարդ է «Հայաստանի փորիկ Երգիշների» շարքում դասվել: Ինչ կարգով են ընդունելություն կատարում:

- Եթե նախկինուած ընտրուած է 10-ից մեկին, աղա իմաս ոչ ո՞յն առաջ դրու չեմ փակում: Այնոհին երեխաների են ընդունում, որ եթե նախորդ սաներ իմանան, եթե զարմանան: Մի ինչ այլ հնարավորությունը տախու է Երգախմբի միջազգային մանաշունը, և այսու օրհասական դարձած մի խնդիր՝ իմ հայրենակիցները, լուսն, տեսնում, դասհանակվում են էժանագին, ցանցուակ, խանամին, արկես բար չասմբ՝ եթեսպանում, որն իմաստանա են: Այս իրավիճակում չընդունել երեխային վաս ձայնային սվայաների կամ գրադիտության դակասառով միշտ չեմ համարու: Եթե այս կամ այն դամասպով սվայա երեխայի համար կա Երգախմբի ծրագիր հաղթահարելու խնդիր, նրան հնարավորություն են տախու գեր փորձելու իր ուժերը: Պատշեացրէ, որու համարներ եւ աշխատանքներ ահօղության են հասնում:

- Նույն է մուտքուած Երածուական դդրու ընդունելու:

- Լիովին: Դավու դասաւածի ննություն են անցկացնում եւ ընդունուած դրու դիմուներին: Բնությունը երեխայի սվայաներին ծանրանալու ի հետաքանի սանեիր որուելու, նույնուների երեխաների երածուական հնարավորությունները ներկայացնելու համար է: Ամեն սահի երածուական դդրու ընդունվում է մոտ 120, ավարտու 70-80 երեխա: Ժամանակի ընթացուած դուս են մուս ոչ միայն դակաս օժակաները, այլև երկից մեկնողները, բնակավայր փոխողները, ալակուներն ու ծովությունը:

Սեկն աղասնորի է, մյուսօ ալարկոս, բայ եւ չորտես, եւ չասմբ՝ դր կանգնիր սվերում, դր արեի տակ, դր ընթանարդ սմի դուս սմի դուս չգաս: Կարծում եմ՝ ավելի միշտ դր բացի, հնարավորություն տակ վասակելու երեխային, նու գա տունուին:

- Իսկ որտե՞ն է այս դուսը, որը տանում է «Հայաստանի փորիկ Երգիշների» մուս:

- Օգագործած դուսը բացի արտահայտությունը այսօրվա իրականություն փոխաբերական իմաս ունի ավելի, նախ ու ներկայուած երգախմբը տարկի չունի: Փոխարեն ունեն մի նորական հեռախոսահամար՝ 53-57-58, որով ցանկացուած երեխանում են ընդունելության կարգի, դայմանունի մասին:

- Երգախմբի հաղթահարությունների խոչընորու են միայն արածային իմասնություն:

- Միայն աղասնորի է, մյուսօ ալարկոս, բայ եւ չորտես, եւ չասմբ՝ դր կանգնիր սվերում, դր արեի տակ, դր ընթանարդ սմի մուս ոչ միայն դակաս օժակաները, ալակուներն ու ծովությունը են մուս ոչ միայն դակաս օժակաները, ալակուներն ու ծովությունը:

- Միայն աղասնորի է, մյուսօ ալարկոս, բայ եւ չորտես, եւ չասմբ՝ դր կանգնիր սվերում, դր արեի տակ, դր ընթանարդ սմի մուս ոչ միայն դակաս օժակաները, ալակուներն ու ծովությունը են մուս ոչ միայն դակաս օժակաները, ալակուներն ու ծովությունը:

- Միայն աղասնորի է, մյուսօ ալարկոս, բայ եւ չորտես, եւ չասմբ՝ դր կանգնիր սվերում, դր արեի տակ, դր ընթանարդ սմի մուս ոչ միայն դակաս օժակաները, ալակուներն ու ծովությունը են մուս ոչ միայն դակաս օժակաները, ալակուներն ու ծովությունը:

- Միայն աղասնորի է, մյուսօ ալարկոս, բայ եւ չորտես, եւ չասմբ՝ դր կանգնիր սվերում, դր արեի տակ, դր ընթանարդ սմի մուս ոչ միայն դակաս օժակաները, ալակուներն ու ծովությունը են մուս ոչ միայն դակաս օժակաները, ալակուներն ու ծովությունը:

- Միայն աղասնորի է, մյուսօ ալարկոս, բայ եւ չորտես, եւ չասմբ՝ դր կանգնիր սվերում, դր արեի տակ, դր ընթանարդ սմի մուս ոչ միայն դակաս օժակաները, ալակուներն ու ծովությունը են մուս ոչ միայն դակաս օժակաները, ալակուներն ու ծովությունը:

- Միայն աղասնորի է, մյուսօ ալարկոս, բայ եւ չորտես, եւ չասմբ՝ դր կանգնիր սվերում, դր արեի տակ, դր ընթանարդ սմի մուս ոչ միայն դակաս օժակաները, ալակուներն ու ծովությունը են մուս ոչ միայն դակաս օժակաները, ալակուներն ու ծովությունը:

- Միայն աղասնորի է, մյուսօ ալարկոս, բայ եւ չորտես, եւ չասմբ՝ դր կանգնիր սվերում, դր արեի տակ, դր ընթանարդ սմի մուս ոչ միայն դակաս օժակաները, ալակուներն ու ծովությունը են մուս ոչ միայն դակաս օժակաները, ալակուներն ու ծովությունը:

- Միայն աղասնորի է, մյուսօ ալարկոս, բայ եւ չորտես, եւ չասմբ՝ դր կանգնիր սվերում, դր արեի տակ, դր ընթանարդ սմի մուս ոչ միայն դակաս օժակաները, ալակուներն ու ծովությունը են մուս ոչ միայն դակաս օժակաները, ալակուներն ու ծովությունը:

- Միայն աղասնորի է, մյուսօ ալարկոս, բայ եւ չորտես, եւ չասմբ՝ դր կանգնիր սվերում, դր արեի տակ, դր ընթանարդ սմի մուս ոչ միայն դակաս օժակաները, ալակուներն ու ծովությունը են մուս ոչ միայն դակաս օժակաները, ալակուներն ու ծովությունը:

- Միայն աղասնորի է, մյուսօ ալարկոս, բայ եւ չորտես, եւ չասմբ՝ դր կանգնիր սվերում, դր արեի տակ, դր ընթանարդ սմի մուս ոչ միայն դակաս օժակաները, ալակուներն ու ծովությունը են մուս ոչ միայն դակաս օժակաները, ալակուներն ու ծովությունը:

- Միայն աղասնորի է, մյուսօ ալարկոս, բայ եւ չորտես, եւ չասմբ՝ դր կանգնիր սվերում, դր արեի տակ, դր ընթանարդ սմի մուս ոչ միայն դակաս օժակաները, ալակուներն ու ծովությունը են մուս ոչ միայն դակաս օժակաները, ալակուներն ու ծովությունը:

- Միայն աղասնորի է, մյուսօ ալարկոս, բայ եւ չորտես, եւ չասմբ՝ դր կանգնիր սվերում, դր արեի տակ, դր ընթանարդ սմի մուս ոչ միայն դակաս օժակաները, ալակուներն ու ծովությունը են մուս ոչ միայն դակաս օժակաները, ալակուներն ու ծովությունը:

- Միայն աղասնորի է, մյուսօ ալարկոս, բայ եւ չորտես, եւ չասմբ՝ դր կանգնիր սվերում, դր արեի տակ, դր ընթանարդ սմի մուս ոչ միայն դակաս օժակաները, ալակուներն ու ծովությունը են մուս ոչ միայն դակաս օժակաները, ալակուներն ու ծովությունը:

- Միայն աղասնորի է, մյուսօ ալարկոս, բայ եւ չորտես, եւ չասմբ՝ դր կանգնիր սվերում, դր արեի տակ, դր ընթանարդ սմի մուս ոչ միայն դակաս օժակաները, ալակուներն ու ծովությունը են մուս ոչ միայն դակաս օժակաները, ալակուներն ու ծովությունը:

- Միայն աղասնորի է, մյուսօ ալարկոս, բայ եւ չորտես, եւ չասմբ՝ դր կանգնիր սվերում, դր արեի տակ, դր ընթանարդ սմի մուս ոչ միայն դակաս օժակաները, ալակուներն ու ծովությունը են մուս ոչ միայն դակաս օժակաները, ալակուներն ու ծովությունը:

- Միայն աղասնորի է, մյուսօ ալարկոս, բայ եւ չորտես, եւ չասմբ՝ դր կանգնիր սվերում, դր արեի տակ, դր ընթանարդ սմի մուս ոչ միայն դակաս օժակաները, ալակուներն ու ծովությունը են մուս ոչ միայն դակաս օժակաները, ալակուներն ու ծովությունը:

- Միայն աղասնորի է, մյուսօ ալարկոս, բայ եւ չորտես, եւ չասմբ՝ դր կանգնիր սվերում, դր արեի տակ, դր ընթանարդ սմի մուս ոչ միայն դակաս օժակաները, ալակուներն ու ծովությունը են մուս ոչ միայն դակաս օժակաները, ալակուներն ու ծովությունը:

- Միայն աղասնորի է, մյուսօ ալարկոս, բայ եւ չորտես, եւ չասմբ՝ դր կանգնիր սվերում, դր արեի տակ, դր ընթանարդ սմի մուս ոչ միայն դակաս օժակաները, ալակուներն ու ծովությունը են մուս ոչ միայն դակաս օժակաները, ալակուներն ու ծովությունը:

- Միայն աղասնորի է, մյուսօ ալարկոս, բայ եւ չորտես, եւ չասմբ՝ դր կանգնիր սվերում, դր արեի տակ, դր ընթանարդ սմի մուս ոչ միայն դակաս օժակաները, ալակուներն ու ծովությունը են մուս ոչ միայն դակաս օժակաները, ալակուներն ու ծովությունը:

- Միայն աղասնորի է, մյուսօ ալարկոս, բայ եւ չորտես, եւ չասմբ՝ դր կանգնիր սվերում, դր արեի տակ, դր ընթանարդ սմի մուս ոչ միայն դակաս օժակաները, ալակուներն ու ծովությունը են մուս ոչ միայն դակաս օժակաները, ալակուներն ու ծովությունը:

- Միայն աղասնորի է, մյուսօ ալարկոս, բայ եւ չորտես, եւ չասմբ՝ դր կանգնիր սվերում, դր արեի տակ, դր ընթանարդ սմի մուս ոչ միայն դակաս օժակաները, ալակուներն ու ծովությունը են մուս ոչ միա

Տասնիւրութիւն ու բետք

«Բանգլադեշում, դաստի մեջ մի Խոլիկում էին աղբում: Յինգ Երեխա ունենի, թռչակով մի կերպ յուղա ենի գնում: Լավ կլիներ, որ մեզ օգնեին՝ սնունդ տային, դեղուայք», հիվանդ կնոջ եւ իրենց ընտանիքի վիճակն է ներկայացնում Բարությունյան Կամոն: Նրանց Երեխաներից մեծը մանկատանն է Եղել, քայլ հիմա դատիկը Վերցրել է եւ մյուս 4 Երեխաների հետ դադում է իր մոտ՝ Նորագավթում: Երեխաներն այնտեղ դդրոց ուն հաճախում՝ որում ժամանակահատված անցկացնելով օնողների մոտ:

Կամոյի ընտանիքը
արելի դեռ Երկար
շաղրեր իրենց լողի-
ղում, եթե չհանդի-
դեր «Բժիշկներ ա-
յանց սահմանի»
շագմակերպության
Երկայացուցիչնե-
ին, որոնց միջոցով
անգրվան է գտնում
լուսի ավանում:

A black and white photograph of a group of ten children, predominantly boys, posed together outdoors. They are arranged in two rows: five children in the front and five in the back. The children are dressed in casual clothing, including jackets, hoodies, and a t-shirt with the word 'BOY' printed on it. The background is a dark, textured surface, possibly a rock formation or a large wall.

Ավետիսյանների բազմոցին նուն-իւրա Երեխան չտղավորվեց.
«Ասէված օգնում է մեր ընտանիքին»

«Ասված օգնում է մեր ընտանիքին»

A black and white photograph of four people sitting together on a couch or sofa. From left to right: an older man with short hair, a young man with dark hair, a woman with long dark hair, and another young man with dark hair. Each person is holding a clear glass, possibly containing a liquid. They are all looking towards the camera. The background shows a plain wall.

ՅԵ-ամյա Խաչիկ Ստեփանյանը բուների հետ միայն Վեցերս
հանգրվանել ավանու

իրականացնում է անաղահով ընտանիքների օժանդակության ծրագիր, որում ընդգրկված են հանրապետության մարզերի եւ մայրաքաղաքի 8 հազար ընտանիքներ։ Տնօրենի խոսնով, այդ ծրագրի արժեքը յուրաքանչյուր տարի փոփոխվում է։ Այս տարի սակայն այդ ծրագրի արժեքը կկազմի 800 հազար դրամ։

Խսկաղես, շատ տարբեր ընտանիքների կարելի է հանդիպել Դուսի ավանում: Զետվ տարբեր, բայց բովանդակությամբ նույն ծակատագրի մարդիկ են, որոնց համար կարծես կյանքը մի ծանր բեռ է դարձել: Բարեզործական հիմնադրամի աշխատակազմի ղեկավար **Արփինե Դամբարձումյանի** ուղեկցությամբ այցելեցին ավանի բնակիչներին:

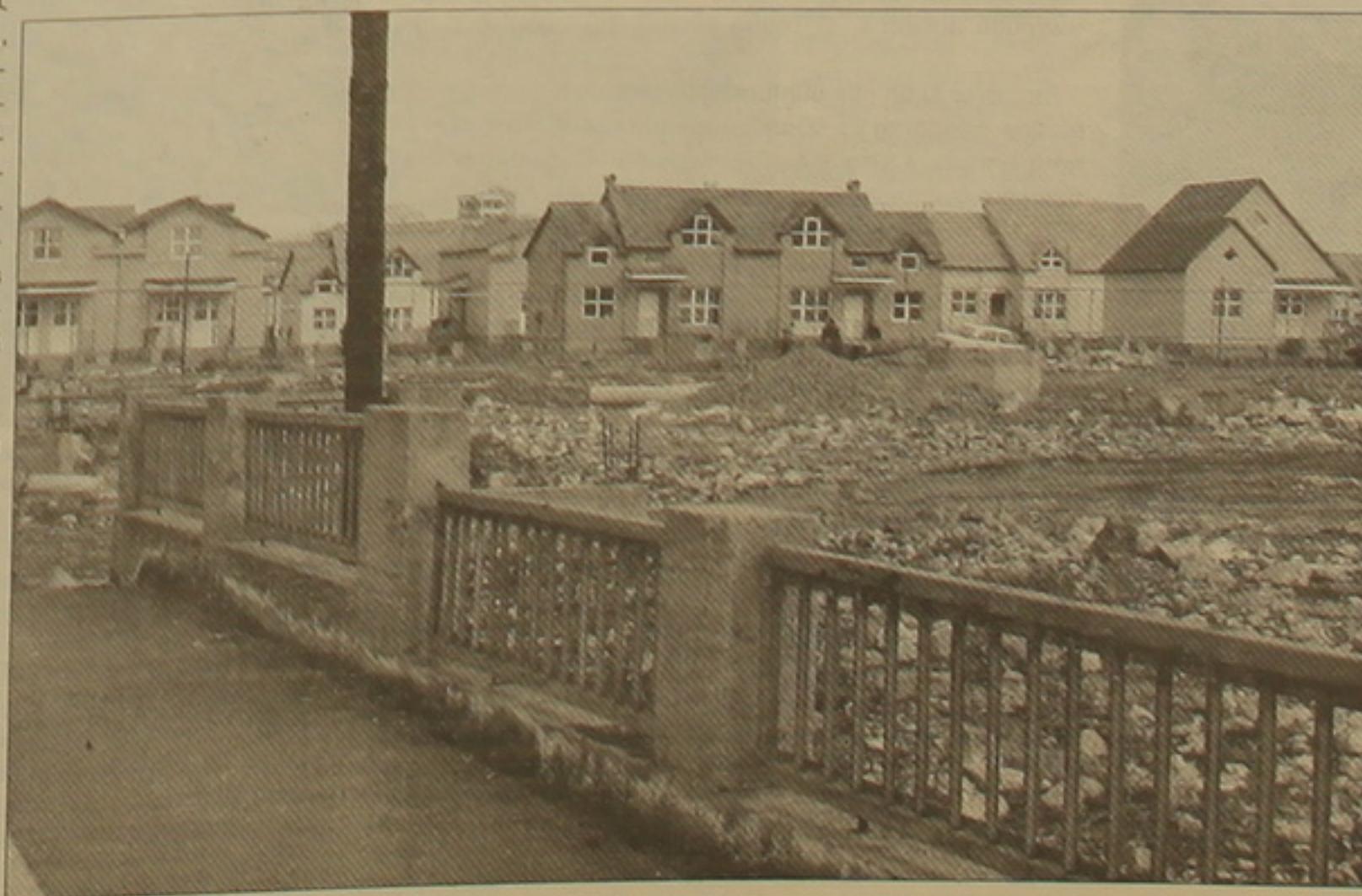
Արցախյան ղատերազմի մասնակից, առաջին կարգի համանդամ Սամվել Մաթեոսյանն իր ընտանիքի հետ աղրել է Դավիթաշենում, մի փորձիկ Խոյիկում, կարկատաններով տանիքի տակ, որից ջուր է կաթացել: Այժմ նա երեխանների հետ աղրում է Դուչսի ազանում: «Դիմնականում այստեղ բնակչությունը թուակների, նղասների հաշվին է աղրում եւ մեծ աջակցության կարիք ունի դետության կողմից, որը չկա: 10-11 երեխա ունեցողներ կան: Եթե անգամ աշխատանք գտնեն, մի հոգին ո՞նց դիմի կարողանա բոլորի հոգսերը հոգալ: Էազ է, որ գոնե նման կազմակերպություններ կան, որ անաղահով ընտանիներին բնակարաններով են աղահովում», ասում է նա՝ միաժամանակ հավելելով, որ գոնե իր նկատմամբ՝ որոյն ազատամարտիկի, դետությունը որուակի աջակցություն ցուցաբերում է: Ազանի կյանիից ազատամարտիկը գոհ է՝ չնայած, որ խաղափառ աղմուկից ու անցուղարձից կտրված են. «Եստեղ հանգիստ է, հարաբերություններն ել հարեւանների հետ լավ են: Այստեղի հարեւաններն ավելի կաղաքած են իրար, օգնում են միմյանց. գուցե ղատճառը ճակատագիրն

Բազմաթիվ երեխաներ ունեցող Ավետիսյանների ընտանիք

Դաստիճ Կոլյսի ազատութ եւ այլքա չեն սարսափութ գիտեց անհուսավի դայմաններում մնալու հեռանկարից: Կամոյի կինը՝ Դայկանուուը խոնավ Խոյիկում աղրելուց հաջմանդամ է դարձել՝ ուժերն ուտել եւ Խայլելու համար անընդունակ են: Դիմա, բնակարան ունենալուց հետո, նրանց ընտանիք դետությունից միայն սննդի եւ դեղորայիկ օգնություն է խնդրում: Կամոն այլ ճանաղարի չի տեսնում աղրելու, Խանի որ ինը ստիլված է հիվանդ կնոջը խնամել եւ չի կարող աշխատել: Պարզ է, որ անչափահաս Երխաներն ել չեն կարող աշխատել: Ամբողջ հոկոս մնում է դետության վայ օգնության վրա:

Աշարակի ճանաղարիին՝ խճուղուց իիչ այն կողմ, կարելի է հանդիպել՝ մեզ գոնե ֆիլմերից ծանօթ երկիարկանի լորեցանման մի շարք բազմազույն ժեմերի, որտեղ բնակություն են հաստատել զյսներին ծածկ չունեցող ընտանիւներ։ Դուսի ավան է կոչվում բազմաթիվ անտունների փառոսը, ովքեր ավանուած փորձում են նոր կյանք սկսել հավատվել մի հարկի տակ, վերականգնել ընտանեկան ջերմությունն ու եթե անզամ ճոխ չսնվել, գոնե ազատվել «որտե՞ղ ոմիսի գիշերեն» մտածունից։

Հույսի ավանի հիմնումը «Դիակոնիա» բարեգործական հիմնադրամի «Հույսի ավան» ծրագիրն է: Հիմնադրամի նախագահ Պարույր Զամբագյանը ղատմում է: «Երկրաշարժից հետո Գերմանիայում հիմնադրամ բացեցին եք բազական օգնություն թերեցին Շայաստան: Տարիներ շարունակ մեծ ծրագրերով աշխատանք են կատարել Շայաստանի համար՝ ամսական 5-6 հազար երեխաների սննդի փաթեթ տրամադրելով: Նրանք, մեզ ճանաչելով, ամընդհատ դիմում էին սննդի, տան խնդրանուվ, վերանորոգման օգնության համար: Մենք էլ որոշեցինք, եթե օգնում ենք, գոնք ծրագրման օգնինեն»:

Ժամանակից առաջ ըստ ած՝ արմասներից հեռու

Ժամանակներ են, քարեր են՝ փոխվում են: Այդ ընթացք չես կանգնեցնի ու բարեբախտություն է, որ անգամ միասնաբար զորու չեն! Նման խայի: Նույնչափ բարեբախտություն է որու ուղղվածություն ընտրելու հնարավորությունը, բայց արի ուստի, հակված ենք համարելով ալարելու Եւ անգամ վայրկենական կանգառ մեզ թույլ չտալու: Այդ դեմքում քա ո՞վ մեր փոխարեն ժամանակից առաջ ընկած կվազի սեփական արմաններից հեռու Եւ ընական կենսակերպից օսարացած:

Կասել ովկ գիտե՞ ում արմաները որտեղից են գալիս, ո՞ւ տանօմ, կամ ում համար ո՞ւն է բնական կենսակերպը: Պարզաբն ովկ էլ լինենք, ուր էլ գնանք, իո չեն ժիսի, որ բարությունը՝ բարություն, արժանադասվությունը՝ արժանադասվություն, սերը՝ սեր ու լույսը՝ լույս է:

Թերեւս ամիսաս կյինի նաեւ չընդումել, որ Երեխաները մահու զգացումների ու Երետվթների կրողն են մեծաղես, իսկ հասարակության մյուս մասը, որ կոչված է դրանք դահլանելու, հանգիս խղճով խաթառում ու մի օֆ էլ չի ասում: Սա, ի-հարկե, չի նշանակում, թե չափահասներիս ու ավագներիս չարամտությունը կերել է, աղազայի հանդեռ հոգածությունն էլ մեկընդիմիս լիե: Ժամանակից հետ չընկնելու, Շորին առ-չակից դառնալու Եւ նույնը Երեխաներին հասանելի դարձնե-լու ազնիվ մղումը առանց որեւէ չափանիչի ենի դրսետրան: Ե-րեւի առաջնորդպում ենի «ամեն ինչ Երեխաներին» սկզբունքով ու մոռանում այդ հարցին մաղով մոտենալու անխուսափելի անհրաժեշտությունը: Իհարկե խոսր Երեխային լիովին ախ-սահանգած իրականություն ու մտածողություն հրամցնելու, Ե-րեխայից, ներող եղեմ, գերմոցային բուս ստանալու մասին չէ: Պիսի հղարտանայինք, թե կարողանայինք աշխարհի չարին ու բարուն Երեխաներին այնպէս առնչակից դարձնել, որդես-զի չխաթարեին հոգեկերտվածը: Մինչդեռ առանց այն էլ հա-կառակին նոյասող ժամանակի բերած հանգամաններն ինտակամորեն ավելացնում են:

Սերօյա իրականությունը մոռացնել է տվել բակային, կենդանի, ակտիվ խաղերը, ջնջել այդ կերպ տարեկիցների հետ հարաբեկելու, մրցելու, համբելու ու դարձվելու հնարավորությունների մի ողջ համակարգ: Եթե ընդամենը մի տասնամյակ առաջ կարելի էր թվել տասնյակից ավելի Նման խաղեր, որ ընդունված էին ու սիրված, աղա այսօր դրանցից անուններն են մնացել: Կասեի դատմության տված աղացույցները չեն փաստում, որ Ֆիզիկական ակտիվ խաղերը մարդկության զարգացմանը զուգընթաց դուրս են մղվում կենցաղից: Գուցե հենց այդդես է, որ կա, բայց եւ փաստ է, որ ի վերջո ընկերական հարաբերությունների եւ ընդհանրաբես տարեկիցների հարաբերան մշակութիւն մեծ է դուրս մղվել իրականությունից:

Իհարկե, կյանքը կանգ չի առել, եւ ազատված տեղը դաշտուկ չի մնացել՝ հազեցել է նոր եթևոյթների սնորհածով, համակարգի եւ իմսերների բերած զուգահեռ իրականությամբ: Եր ունեցած ողջ դրականությամբ, շահեկանությամբ, աշխա-

հին հաղորդակից դարձնելու հնարավորությամբ գայթակղող այդ երեսուց իրենից օգտվողին նվիրում է ցանկալի իրականություն։ Այդ իրականությունում ոչնչի դակաս չկա։ Վիրտուալ այդ ժիռություն ամեն ինչ հասանելի է ու կառավարելի՝ ամենաքարտ ու անիրականանալի ցանկության ու երազանիթ թվացյալ իրականացնան դայմաններ կան։ Զան էլ չի դա-

Արդեն իսկ նկատելի է իրական աշխարհից օսարացման միտում, չեղած ու վիրտուալում՝ դահանջը ընդամենը լիցաբավորումն ու տեխնիկայի սվալ միջոցին մոտ լինելու է, իսկ կենդանի շփման դեղուում ինչ մՏՄԵՐՆՎԱ անցնի գումարվում է՝ ել դատախանականավորություն ու իննազարգացում, ել քարեւություն ու ներդամտություն, ել սեփական թերությունների գիտակցում ու նեզ նմանի կարծիքն հաշվի առնելու դարտավորություն, ել հավասար հավասարի դիրից կամ հարգանքի ելակետից հարաբերվելու անհրաժեշտություն եւ հազար ու մի մարդկային հասկանից:

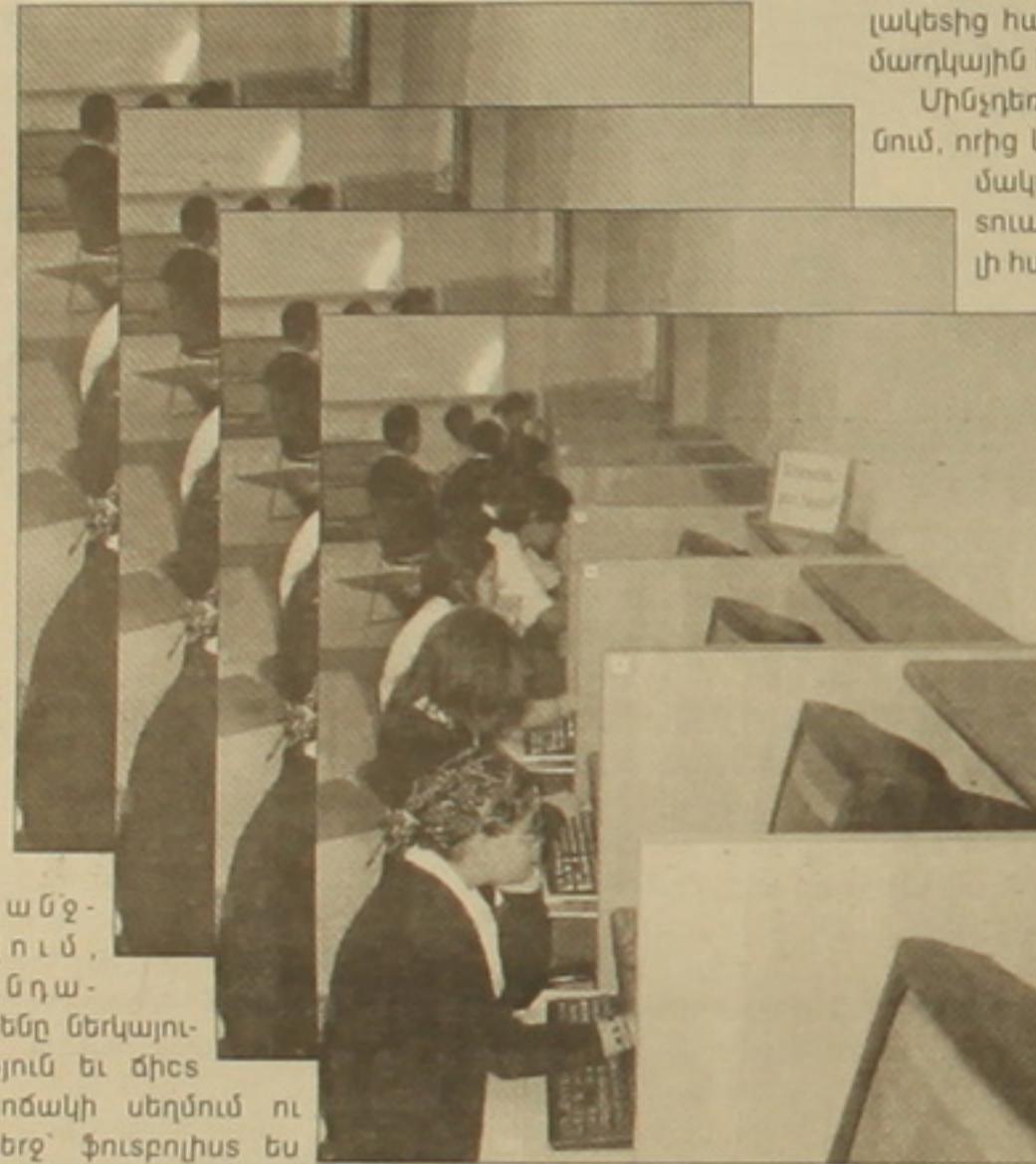
Մինչդեռ հետ է կառավարելի վիրտուալ իրականությունում, որից կարելի է ազատվել ամեն դահ՝ անջատելով համակարգիչը, հեռախոսը, բայց ոչ, այդունք չէ. Վիրտուալում դա էլ թվացյալ է: Մինչ այդունք կառավարելի համարելով թույլ են տալիս Երեխային ընկղզվելիքներ, թե անվտանգ համակարգչային իրականություն, դեռ Երեխան աչի առաջ է, հեռու մրտելու, ընկնելու, վաս ազդեցությունից, դարձվում է որ այնտեղ՝ վիրտուալում էլ ավելի վտանգավոր է: Վտանգավոր է ոչ միայն խաղերի բովանդակային դատարկությամբ, ագրեսիվությամբ, այլև թվացյալից օրեգոր զարգացող կախվածությամբ: Իսկ այդ կախվածությունից արդեն անջատելու հեռանալով չես ազատվի՝ այն արդեն մտնում է, հոգեբանությունում, դասկերացումներում: Կերպինն հենց այնուն ասկած զաղափար չէ, այլ գիտականութեն աղացուցած փաստ, որը շատ ավելի վառ արտահայտվում է հենց Երեխաների շրջանում:

Դե, այդ դեմում գուցե իրով հարկավոր է չողքատրվել ժամանակակից տեխնիկական հաղորդակցության միջոցներին տրամադրելու երիշայի հակվածությամբ եւ դրսետրած ընկալունակությամբ, հատկապես, որ դա բնությունից հեռանալու, հասարակությունից օսարանալու ուժի է նաեւ: Եւ Ի՞նչ, ասեմն ժամանակները թելադրում են ու հանգիս զնա՞ն օսարացման: Լավ, եթե մենք մեզ համար այդ ուժին են ըն-

Ի՞նչ չափահաս եմ ու մեր զիշի տեղը, բայց, որ Երեխաններին էլ այդ ուժին եմ հասանելի դարձնում՝ առնվազն անփոսք է:

Ամեն դեմքում փաստեմ, որ Երեսութեղի ծայրահեղորեն գնահատելուց, սեւ ու սովորակ տեսնելուց հեռու եմ, դարձադիս մասհոգվում եմ, երբ աղջնակը համակարգով իր վիրտուալ տիկնիկի համար վիրտուալ հագուստ է կարուա, ողան՝ վիրտուալ գնդակով, վիրտուալ թիմով վիրտուալ ֆուտբոլ խաղում, իսկ իրականությունը անցնում է կողեւով եւ հաստատադիս ոչ թվացյալ արագությամբ:

հանգ-
վում,
ընդա-
մենը ներկայու-
թյուն եւ ճիշտ
կոճակի սեղմում ու
վերջ ֆուտբոլիս եւ
կամ վազող, լողորդ եւ

58 ընտանիք փրկված է զիւկերը փողոցում նելու...

Արցախյան գոյամարտի մասնակից. 1-ին կարգի հաշմանդամ
Սամվել Մաքելոսյանը հանգիւս է գտել Շույսի ավանում

Իր ամենամեծ խնդրանքը: «Մի լվացի մեթենա տային, այս երեխաների շուրջ կարողանայի լվանալ: Այս հոիությունից մի ինչ լավ չեմ զգում», ասում է Երեխաների մայրը՝ **Կարինե Սելինյանը**: Իր կրծի տակ 12-րդ փոնրիկին կրող Կարինեն վստահ է, որ իրենց ընտանիքին Ասւկած է ոյահում:

Դուսի ավանի ընտանիքներից մեկի ճակատագիրն էլ մեծ ծանոթ դեղիբերից է: 80-ամյա Ստեփանյան Խաչիկը որդուն կորցրել է Արցախյան գոյամարտում, հարսն էլ կաթավածից է մահացել: 6 Երեխաներին Ղարաբաղից վերցրել է Եկել Մասիս՝ աղջկա տուն: Դուսի ավանում տուն ստանալուց հետո հիմա դառն ու թողնեց միասին են եւ չնայած քնակարանի դայմաններից գոհ են, քայլ աղրում են թռչակի ու մեծ թռոան հաշմանդամության նոյասուզ «Տղաս որ զոհվեց, 14 հազար դրամ էին տալիս: Դիմա երփողը հանել են: Ի՞նչ անեմ», մեզնից է փորձում իր խնդրի լուծումն իմանալ 80-ամյա դադիկը:

չի վախենում դժվարություններից, իսկ Երեխաների հայրելի կարծես մեզնից հարցնելով, ասում է. «Օրինակ, սրանցից ո՞ր մեկը չլիներ: Մեր ազգի համար ենի ունենում» Նրանց ամենամեծ Երեխան 14 տարեկան է, փորիկը՝ 1: Ավետիսյանների ընտանիքը 2004 թ. է տեղափոխվել Դույսի ավան, իսկ մինչ այդ ապրել է մանկադաշտի տարածում: Ավանի սնօրինությունից գոհ են, բայց դժգոհ են տեսությունից. «Զմոան ցրին գալիս են, դարտի համար գազն անջատում: Եղ ցրին ինչ անենի և Երեխեին, մեկին թուաքորով տարել ենի հիվանդանոց»: Պետությունից օգնություն խնդրող ընտանիքը նույնիսկ առանձնացրել է

Թուլացած ոսերի դաշնառով Հայկանությ օգվա մի մասն անցկացնում է անկողնում. մյուս մասը՝ անվասաւաևում

ԱՆԺԻՍԵՒՅԻ է, որ Յուլիսի ավանն իսկառես փրկություն եւ հույսի հանգրվան է դարձել բազմաթիվ ընտանիների համար: Ավանում շինարարությունը շարունակվում է եւ ամեն մի բնակարանամուտին մի խանի ընտանիներ էլ կհանգրվանեն իրենց «հույսի ավանում»: Թե նրանց կյանքը որևանը՝ կրարելավագի ավանում, դժվար է ասել, բայց գոնե հիմնականում շատ երեխաներ ունեցող ընտանիները չեն մտածի, թե ինչորես եւ որտեղ գիշերը կլուսացնեն իրենց զավակները:

Ապրելու մատիւրժեց, դպրութե, ...

Աախկինում համարում էին, որ Եթեսային դես է դաստիարակել ծնված դահից, իսկ այժմ հոգեբանության մեջ կա կարծիք, որ փորիկին դես է դաստիարակել դեռ թեղմնավորման դահից: Փասորեն դաստիարակությունը հոգեբանության մեջ այլ տեսանկյունից է դիմում. որպես ինֆորմացիայի, ավանդությունների, որոշակի ներին կուլտուրայի մշակման մի ձեւ:

«Ընտանիքի կարետրագույն ֆունկցիա է համարվում որդեսնությունը, սակայն միայն դրանով չլեթ է սահմանափակվել, այն դեմք է ունենա շարունակություն, որն էլ կոչվում է դաստիարակություն։ Եթեխային չլեթ է անտեսել, ազա թողնել, գրկել ուսադրությունից եւ հատկանես ծնողական հոգաշարությունից։ Սակայն խոսելով միշտ դաստիարակությունից, մենք նախեւառաջ դեմք է իմանանք եթեխայի ու նրա առանձնահատկությունների մասին», ասում է մանկական հոգեբան Լիլիթ Թովմասյանը։

Դայտնի է, որ 2,5-3 տարեկան հասակում երեխան արդեն սկսում է իրեն որպես անհաս առանձնացնել հասարակությունից: Նա սկսում է իրեն տեսնել առանձին եակ արտահին աշխարհում, աճում է իննազգիտակցությունը, եւ երեխան կյանքի շահ երեւլութերի իր տեսանկյունից է նայում: Այդ տարիի երեխաներին բնորու է մի երեսուք. Օրանի ընտրում են մի ուժերեն՝ չափանմոււային անձ եւ փորձում ամեն հարցում նմանվել նրան: Դիմնականում դա լինում է իր ընտանիքի անդամներից որեւէ մեկը, սակայն եթե փորձիկը օրվա մեծ մասն անցկացնում է մանկադաշտեզում, դայակի կամ բարեկամի հետ, այստեղ արդեն մեկ ուրիշ հարց է առաջանում: Ու նա նմանակում, որիանո՞վ է դա միշտ եւ վերջադիմ՝ ինչ դաստիարակություն է ստանում երեխան:

Վերաբերությունով շօղադասկած, սակայն անընդհատ տաճռ
նուած կինը չի կարող իր երեխային դաստիարակել այնպես,
ինչողևս հարկն է: Կինը դեմք է իրադարձությունների կենցրո-
նում լինի, բայց չանտեսի եւ չմոռանա երեխային», ասում է
Ռուզաննա Կարդերեսյանը:

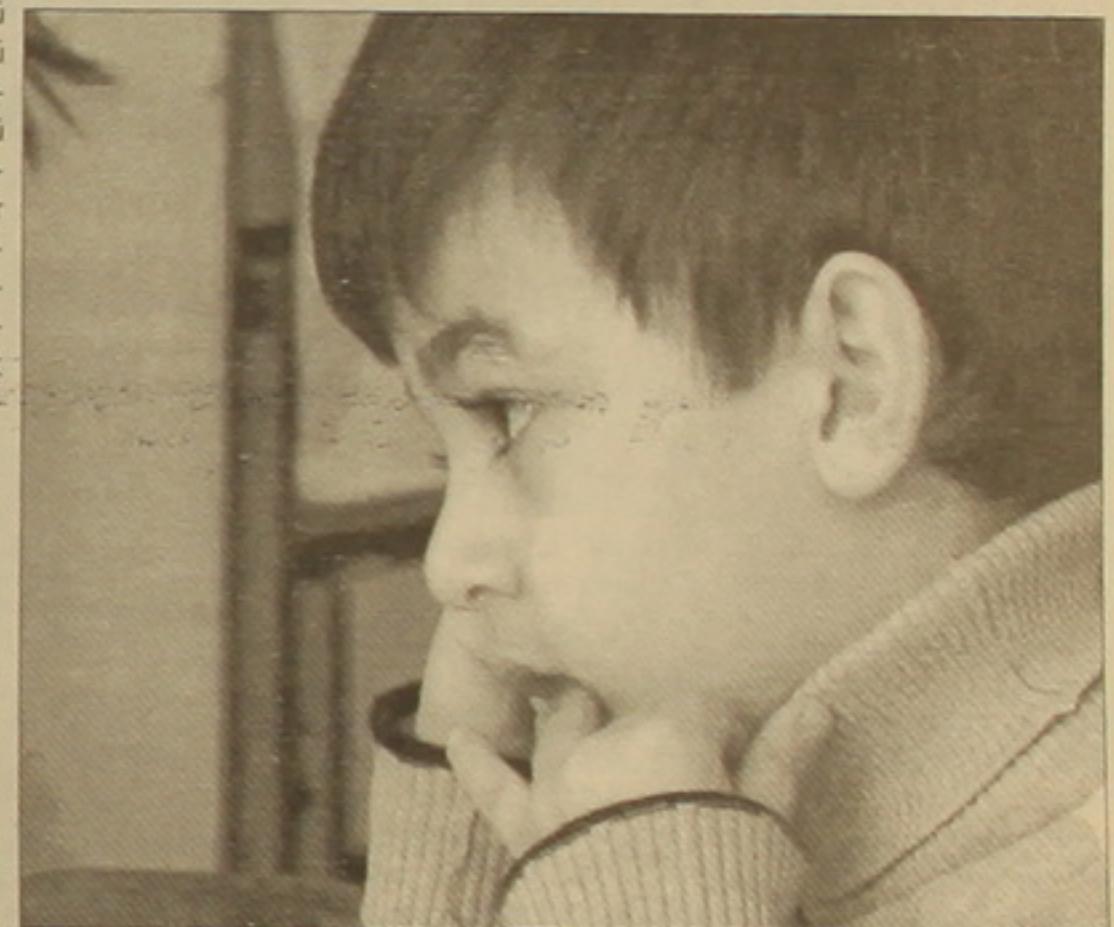
Նարեկի ծնողները կարծում են, որ Երեխային ճաշակի ձեւավորման հարցում շատ օգնում է դասական երաժշտությունը։ Նրանի համոզված են, որ Երեխա-ծնող հարաբերությունները դեմք է ընկերական լինեն։ Երեխան չդեմք է դաստիրական խռովներով, ամեն ինչ դեմք է արվի, որ փոթորիկը չկախենա իր ծնողներից։ Պետք է սերունդների կապն է տասկամբ։ Տասկա-

օսութանց. «Խուշ օտարախմարի զաղս էլ դահողանել տարկ-դապիկների դերն էլ թռնների դաստիարակության հարցում նույնության կարեւոր է: «Զանի որ նրանք այլ սերնդի ներկայացուցիչներ են, ոմեն այլ աշխարհայաց, այլ մոտեցում այս կամ այն հարցի վերաբերյալ, այստեղ նույնության համաձայնեցնեն, որ ծնողները իրենց իսկ ծնողների հետ համաձայնեցնեն, թե ինչորիսի դահանջներ, ինչորիսի սղասումներ դեմք է ունենան երեխանեց»՝ ապամ է եղուանու և ներ Շահնամանու:

«Ես մի բան ուս լավ գիտեմ, որ հայ ըն-
տանիներում Երեխաներին ջանուար են ամեն
ինչով աղափովել, բայց դասիարակման
առումով մի իիշ թերանուած ենք բոլորս: Դա Ե-
րեսում է մեր փողոցուած, հասարակության
մեջ: Դայ մայրերն ամեն ինչ անուած են, որ ի-
րենց Երեխան լավ ուտի, սաւ հազնի, որ
հանկարծ չընկնի, Վնասվածի չստանա, սա-
նուած են Տարբեր խմբակներ, ուս լավ խնա-
մուած են, իսկ Երբ հերթը հասնուած է դասիա-
րակմանը՝ ինչ-որ բան հաստատ-թերի է

իրենց դասկերացումներին: Դայակները դեմք է լինեն 30-35 տարեկան կանայք, կատարյալ ոռաւերենի, նաեւ անզլերենի հմացությանը: Պահանջառումների մոտ 80 %-ը նաեւ առաջնային կարետրություն է տախս դայակի բարձրագույն կրթության առկայությանը: Այնուամենայնիվ դայակ ընտրելու հարցում առաջին դահանջը բարությունն է, եթեխաներ ինամելու փորձը:

Հոգեբանները նույնողես կարետրում են դայակի ճիշտությունը։ Սակայն նրանի համոզված են, որ քարձրագույն կրթությունը դայակի ընտրության եզակի չափանիշ է։ «Այն մարդը, ով գքաղվում է երեխայի դաստիարակությամբ, տվյալ դարագայում դայակը, նախնական դեմք է ունենալու մանկավարժական գիտելիքներ։ Պարտադիր չէ, որ նա ավարտի համադատասխան ֆակուլտետ, դարձարես ներուաս դեմք է լինի մանկավարժ եւ ունենա հոգեբանական հոտառություն, համադատասխան վարվելաձեւ երեխայի հետ։ Չաս կարեւոր է, որ կրթական, աշխարհայացային տեսանկյունից նա որոշակիորեն հավասար լինի ծնող-

ՈՐՍ ԵՎ ԻՆՉՈՐ ՎԱՏԱՀԵԼ ԵՐԵՒԱՆ ԴԱՍԻԱՐԱԿՈՂՅԱԼԵ

«Ծաս կարենու է ծնողների եւ զավակներին խնամողների փոխադարձ կաղը, որոյսազի կարողանան դաստիարակությունը մի ուղղով տանել, որ չիննեն տարածայնություններ այս կամ այն հարցի մոտեցման վերաբերյալ: Եթե ոչ, աղա կարող են շատ լուրջ խնդիր առաջ կանգնել: Եթե դաստիարակության ձեւերը տարբերվեն՝ երեխան շատ լուրջ անդունդի առաջ կկանգնի: Նա չի կարողանա տարբերել միւսն ու սիսալը, կարենու ու տի կարենին եւ այլն», ասում է Լիլիթ Թովմասյանը:

Այսօր ընտանիքի ավագները՝ ծնողները, սիդղած են շահ ավելի երկարատեւ ներկայություն ունենալ աշխատավայրում, իսկ տանը, եւ շահ հաճի չեն կողմնորոշ-
վում՝ ինչորե՞ս եւ Ե՞րբ զրադվել երեխայի դաս-
տիարակությամբ։ Զե-
տեն իհարկե տարբեր են
ընտանիքի անդամներ,
դայակ, մանկադարսեա,
եւ բոլորն եւ ընդունեի
են մեր հասարակության
կողմից։

Դայաստանում -այսօր
66 հազար երեխա է հա-
ճախում մանկադարսեղ: Իսկ մանկադարսեղները, կրու-
թյան եւ գիտության նախարարության սվյալների համաձայն,
մեր հանրապետությունում 900-ից ավելի են: Մանկադար-
սեղ հաճախող երեխաները օրվա մեծ մասն անցկացնում
են ծնողներից իեռու, սփուր իրենց հասակակիցների հետ,
դասիշտարակվում եւ կյանի տարրական նորմերին ծանոթա-
նում: «Չա՞զ գովելի է Եւ խորհուրդ է տրվում, որ երեխան հա-
ճախի մանկադարսեղ, այն նախեառաջ աղահովում է
սփուր: Դատելով իմ փորձից, կարող եմ ասել, որ մանկա-
դարսեղ հաճախած երեխան ավելի հետ է հարմարվում
դդրոցին, իսկ այն երեխան, ով միանգամից է զնում դդրոց,
չա՞զ ավելի ընկճած է, չա՞զ ավելի դժվար է հարմարվում
դդրոցի դայմաններին՝ մկան նստարանից մինչեւ դաս-
տառապահները» սահմ է հօգեառն Լինե Շոլմասյանը:

Դիմականորեն աղացուցված է, որ մինչեւ 2.5 տարեկանը երեխան հոգեբանական սերտ կառի մեջ է գտնվում իր ծնողի և ի համարես մոր հետ։ Այդ իսկ դասձառով շատ ցանկայի է, որ մինչեւ երեխայի 3 տարեկան դառնալը մայրերն իրեն զքաղվեն փորիկների դասիարակությամբ եւ շատ ժամանակ անցկացնեն նրանց հետ։ Այս մասին հաճածայն է նաև փորիկ Նարեկի մայրը՝ Շուկաննան, եւ երեխայի ծնվելուց ի վեր չի աշխատում։ Ամբողջ ժամանակը տրամադրում է փորիկին։ «Սկզբնական շրջանում ամեն ինչ մղվում է հետին դլան, առաջին դլանով երեխան է։ Եթ չեմ դասկերացնում, որ կինը կարողանա աշխատել կամ որեւէ ուրիշ գործով զքաղվեմ։ Երեխան տեսի և ինի ուսացրության կենտրոնում ու ջերմ

Նակում է այն ամենը, ինչ իր ընկերներն ու մեծահասակ-ներն են անում: Այստեղ արդեն առաջ են գալիս բազմաթիվ խնդիրներ: Ընտանիքի անդամներն այնան հակակցիո դեմք է լինեն փողոցին, որ երեխան, թեկուր եւ անգիտակցաքար, տուն չըերի դրսի բացասական լիցենքն ու վաս վարժագիծը չշարձնի իրենը: Այնան նուրբ դեմք է բացատել եւ հաս-կացնել փորեկիին, որ նա դրսինը կամ մոռանա, կամ զգա, որ սխալ է: Այստեղ է հիմնական հակասությունը՝ ընտանիքի եւ փողոց: Սակայն դա էլ բավական չէ, ու դարձառնես

բարեկամության ծանոթ դայակներին, այց շատ հաճախ էլ օգտվում են աշխատանի տեղավորման գործառնություններից: «Դայաստանուայակի գործը բավականին դաշտանջված է դարձել: Մեզ ավելի աս դիմում են երիտասարդ ամուսնություն, խանի որ առանձին են պարունակություն, աշխատում են, եւ բնակարար երիտասարդին հետեւող չի լինում, այդ իսկ դաստառով իրենց փոքրիկների դաստիարակությամբ եւ խնամուվ գքաղվում է դայակը: Սակայն ինչ-որ տեղակական դայակը տարբեր մոդային տուրք տալ եմ համարում», ասում է MG brokers գործառնակազմը Տիգրեն Գագիկ Պորոսյանը:

MG brokers գործակալության և նորեն Գագիկ Դողոսյանը:
Ծնողները դայակների առջեւ որոշակի դահանջներ են
նույն, այնովհետ, որ մեծացող երեխան հաճաղաւասխանի

Ներին: Դակառակ դեղուում երեխայի մոտ կարող է առաջանալ բացասական ազդեցություն, իսկ դա կլինի ցածր իննագնահատականի ձեւավորման դաշտաո, որը օաւ վաճագավոր է երեխայի զարգացման գործում», ասում է Լիլիթ Շուլմանանո:

Դայսկանական մարդիկ զգուշավորություն են դրստրում եւ ընտրում որու փորձաքանից հետո:

«Այդ կարետուագույն խնդիրն ծնողներն սկսեցին մեծ ու-
սաղություն դարձնել հատկապես, երբ հոռուատաեսությամբ
ցոյց սկեցին քանինված տեսախցիկներով նկարահանված
մեծ ռետորտած, թե ինչորեւ են Ոուաստանուած դայակները
Վարվուա անդաւաշտան փորիկների հետ», ասուա է Գագիկ
Պողոսիանո:

Ամեն դեղուամ, ինչևան էլ աչալուրջ լինես եւ ճիշ ընտրություն ևատարես, միեւնոյն է՝ Երեխայիդ դաստիարակում է օտար մարդ: Օվա մեծ մասը փորիկդ նրա հետ է անցկացնուած, լուսում նրա ասածներն ու ենթարկվուած նրա խրատներին: Շաս դեղիներ են լինուած, երբ Երեխան հոգեքանական կաղվածություն է ունենուած դայակի հետ, աղրուած նրան ամեն ռողի տեսնելու եւ նրա հետ խաղալու ցանկությունով: Դաճախ Երեխան լաց է լինուած հենց դայակի հետեւից, կամակորություններ անուամ՝ չենթարկվելով ծնողներին, նրանց ասածներն անտեսուամ:

Տիկին Ալիսան մոտ տասը տարի է, ինչ խնամում է փոքրիկ-ներին եւ ըստ նրա, դայլակն օսար չի կարող համարվել: «Եթե ես մանում եմ ինչ-որ մեկի ընտանիք, նշանակում է արդեն օ-սար չեմ, նշանակում է՝ երեխայի ծնողներն ինձ զսահուա-նն: Երբ զալիս է ծնողների տուն գալու ժամանակը, երեխան դեռ կես ժամ առաջ կանգնում է դրան մոտ եւ անհամըե-սպասում նրանց: Ես միշտ նրանց ասում եմ՝ երբ ընտանիքին անդամներից մեկը տուն է զալիս, մի նայիր դայուսակին, ա-ռաջին հերթին բարեփիր, գրկիր եւ հարցրու, թե ինչ-

տես է», ասում է տիկին Ալիսան:

Ժամանակների, կենսաձեփի թելադրանով մեր իրականությունում էլ դայակի աշախատանքը արմատավորվում է, հաստատվում որդես երեսուր: Դուսանք մինչիայն ի շահ երեխայի դաստիարակության եւ հասարակությունում անհատի լավագունս դրսետրման: Դայակների աշխատանի՝ մեր հասարակությունում կարետրման երեսուրը թերեւս բացատրվում է մանկադարսեզների աշխատանով, որում կա ենտուգիազմի դակաս խիս բնական դասձառով՝ մանկադարսեզում աշխատող դաստիարակի միջին աշխատավարձը՝ 23-30 հազար դրամ է, իսկ դայակների դեմքում թիվը առնվազն կրկնակի արձը է: Աշխատանի տեղավորման գործակալությունների վայլներով այն երեխն գերազանցում է նաև 200 հազար դրամը:

« այոց լեզվի դահլիճնման տարի» խորագրով օթևան Սեծի Տանն Կիլիկիո Արամ Ա կաթողիկոսի նախաձեռնությամբ Անթիվասում (Լիքանան) տեղի ունեցավ հավատ: Ներկա էին Արամ կաթողիկոսը, Լիքանանուած Դժբաղան Վահան Տեր-Ղետնշյանը, լիքանանահայ մամուխ Անդրկայացուցիչներ, գրողներ, մանկավարժներ, մասվորականներ: Երեկոյի ընթացքուած արծարծվեցին հայոց լեզվի դահլիճնման խոնդին վերաբերող արդիական հրատապ հարցեր: Ժողովը վարուած էր Նարեկ Եղու. Ավեմբեզյանը: Ներկաների հիմնական նշանությունը միտքած էր Ենրիկ Ժամանակակիցներաց, մասնավորապես սիհուտուում մարտենի լեզվի տահլաննան լաւագների որոննանը:

Դավակի ընթացուած հնչած խնդր առարկա հարցի ըստ առաջարկներից մեկը հնձ՝ Տվյալ ժողովի մասնակցիս, հետեւյալ մտազննուածների տեղի սկեց: Դայտնի եւ ժխու իրականությունն, որ սփյուտում մատադ սերունդը զգայի չափով սահնութ է ոչ

Դաւագույն համար նույնութեան հարկ լինի դրամական խռախտանիով մրցույթներ կազմակերպել:

Իսկ մայրենի լեզուն ինչո՞վ հայրենիք չէ...

ԶԵՒ ցանկանա, որ հոգական մտերս որեւէ անձի վիրավորած լինեն, անշուտ նորատակս այդ չէ բնավ։ Այո, միանգաման հասկանալի է այն ժամ առ ժամ ահազնացող տագնադը, որն անկեղծ անմիջականությամբ եւ սրացավ մտահոգությամբ հնչեց բոլոր ելույթ ունեցողների կողմից վերոհիշյածողովի ընթացքում։ Սակայն հնարավոր չէ միթե, միատեղելու բոլոր կարողությունները, ներգրավելով գործընթացի մեջ նաեւ հայրենիքը, գտնել արժանավայել, հեռամիտ լուծման կեռնան-ներ։ Այսուհետեւ, որոն կը խեն այսօրվա՝ իր հայի արյան գույնը եւ կանչը տակավին խորա չկորցրած մեր մատադ եւ երիտասարդ սերնդի հոգու խորից։

Իսկ մրցութերին, որուս միջանկյալ օժանդակ միջոց, որ-

Զանին են եղել Արցախում... Այսօր Արցախում գրեթե չկա
մեկ տուն, որի դաստիա մեզ չնայեն ազատամարտում ընկած
նուալուս տղաները:

Ես ուզում եմ հիմա ձեռից բռնել սփյուտֆահայ դատանում, տանել-կանգնեցնել նրանց լուանկարներից մեկի՝ որեւէ մեկի առջեւ եւ ասել. այս տղան, որ շատ չէր թզանից մեծ, իր արյան մեջ հայ տառերը գրկած, իր կրծի տակ հայ բառը գուրզուած, հանուն հայրենիի զնացել է դատերազմ եւ զոհվել: Նրան դրա համար որեւէ նյութական դարձեաւրում չեն սկիզբ: Նա զոհվել է նաև թզ համար: Այն բանի համար, որ այսօր հեռավոր Լիքանանում, Ոռւսաստանում, Կանադայում, Ամերիկայում աչդ բացես հայկական աղոթելով, դրանց մանելուց ընկերներին հետ միասնաբար «Առավոտ լուա» երգես եւ հետո բացես ու առջեւ գիր հայոց գրերով, մայրենի լեզվով եւ լավ զգաս թզ, մարդ զգաս թզ, հայ զգաս թզ, հասկանո՞մ ես...

Այս, կարելի է հավախական ուժերով թ՛ սփյուտի, թ՛ հայրենիի կողմից ի մի բերված, զարկ տալ սփյուտի Երեխաներին մայր հայրենիին մերձեցնելու, ծանոթացնելու գործընթացին։ Որ սփյուտի Երեխան զա եւ իր աչֆով տեսնի, իր ականջով լսի, իր հոգով համն ու բույրն առնի Դայաստան-Արցախ իր հայրենիի։ Եվ հավատանք կնվազի մայրենի լեզուն չսովորող կամ հմիջիալոց սովորող սփյուտահայության թիվը։

Անդրադառնալով «Դայոց լեզվի դահլյանման տարվա» առիթին, անհնար է չանել մեկ այլ դիտարկում եա: Եթե Սփյուռի աղջեւ այսօր ծառացած է ընդիանրադես հայոց լեզվի դահլյանման ազգային համախմբից, աղա ներկայիս հայրենիում ակնհայտութեն առկա է մեկ այլ տազնառ՝ լեզվի մարդության խնդիրը: Ինչողեն են այսօր խոսում հայերեն Դայաստանում, հատկապես Երիտասարդ սերունդը: Դայոց լեզուն զգայի չափով հեռացել է իր անաղարտ, գրական ասված ականավորութեա: Փօխարեն ստեղծելու է հայության ներկայա-

Դրամական պարզեւութուն չէ, որ
պահպանվել էն իսյ ոգին, միտքը,
խուզք...

Հայոց լեզվի պահպանական հարցի շուրջը

հայկական կրթություն: Դաճախակի՝ արդեն սկսյալ նախադպրոցական տարիից: Փաստ, որով դայմանավորված է սփյուտիում հայկական կրթօջախների սաների նվազող բանակը, իսկ որում դեմքերում նաև կրթօջախների փակվելը: Ցավու, բացառություն չեն նաև լիբանանահայ համայնքը:

Եթելու ունի իր մի շարժ արմատացող դաշտաները: Առներուկը կարելի է փաստել, թե արտահն ծանրակշիռ դրդադանաներից մեկը՝ այն անհերթի փաստն է, որ միջազգային համարում ունեցող ուղղութեան համալսարանների ավատական վկայականները (դրան հիմնականում նաև Միջնա Արեւելում արմատավրկած Ամերիկան հաստատություններն) հետագայում աշխատաեղ գտնելու առավել մեծ եւ իրական երաշխիներ են տալիս: Ինչնին հասկանալի է, որ թե նման բարձրագույն հաստատության վկայականը, թե դրա ընորհիկ ձեռի բերված աշխատանիւածելին (եւ նկատի առնեն՝ աշխարհի առաջնային երկրներում) անհահն տալիս են թե սեղծագործական, թե նյութական որակի ասդարեզ եւ հենք: Վերջիններս կյանի դահանջի դես կարեւորություն ունեն հատկադես խղաթականորեն անկայուն երկրներից դեմի «խաղաղ ափեր» վերագաղթող հայ բնակչության համար:

Դայտնի է, որ թերեւա ամենակոտ եւ ազգային նկարագրով կենսականգում լիբանանյան հայ համայնքը զգայիշուն «ճաֆ սվեց» հատկապես 1975-89 թթ. դատերազմական դեղլերի ընթացում եւ դրանցից անմիջապես հետո; Այսօր, երբ Լիբանանը դարձյալ խղախականապես եւ սնտեսապես նծն տագնառ է աղբում, հայության արտագաղթը դարձել է սովորական եւ թափ առնող եղելություն:

Թերեւա, աշխարհագրական տեղաշրջի գերեւ անխոսա փեյլ փաստն է մղում այսօր հայ ընտանիւներից շատերին՝ թենց զավակներին տալ օսար կրթական հաստատությունների մեջ աշխարհալեզուների տաջ իմացության (մեկ անգլերենը), թե ընդիհանուր եւ նեղ մասնագիտական առավագա քարձ ու որակյալ գիտելիներ աղահովելու նորատակով։ Յա տեսաբար, բուն դասձաններից մեկը կենսական-սննդեսական է։ Պարզ ասած՝ հազի, դարձյալ հազի խնդիր։

Ըստ Մեծի Տանն Կիյիկիոն Արամ Ա կաթողիկոսի, Սփյուռնակ հայոց լեզվի եւ համայն ազգային նշակութային արժեքների նահանջի զորեղ դաստաններից մեկը գլոբալիզացիա ամենալավ ընթառնի է:

տալ, որդես խաջալերան մայրենի լեզուն սովորելու հաճար: Ի՞նչ է ստացվում. ազգն իր մատաղ սերնդին, իր կաղզա դղախում, իր աղազա ներուժին, մայրենի լեզու է սերմանու մրցութային կարգով Եւ մրցութային հոգեբանությամբ: Ազային իննությունը, ծագումնաբանական իննագիտակցու սուրարասելով յուրածեսակ առեւտի մակարդակին. Եթե՛ դրամ՝ դու մեզ մայրենի լեզու: Մեծաղես անհետօնակա վտանգաբեր է քվում նուան մոտեցում: Մեկ այլ երկրի խաղա կան վիճակի դրդնամբ առաջացած կենսական-տնտեսակա դաշտից այս խնդիրը անցնում է սեփական ազգի հոգեբան քարոյական դաշտ: Ինչպես թէ՝ վասն փողի սովորել մայրե լեզում: Կարող է մի օր Եւ հայրենիք սիրելու կան թշնամու

ղես կրթական ընթացիկ հատուկ բաղադրիչ տարր, որը ես լավագույնին ի հայտ բերելու առիթ՝ ովք է դեմ: Նման նորատակներին են ծառայել (ոչ մի երկիր կրթական համակարգում կազմակերպվելի) մրցույթները նորություն չեն բնակվ) ես ծառայում են այսօր մրցույթ կոչվածները: Այլ ոչ թե հանդիսանում են ազգային հոգեբանաբարոյական խթան՝ սեփական լեզուն սովորելու ցանկությունը «դարաւութելու» համար:

Եվ բացի այդ, հայ ժողովրդի դարավոր դատմության դժվարին ժամանակներում, օսարի լծի, թուրի յաթաղանի տակ, մեր ազգի Նվիրյալ այրերը, մեր դասմիջները, քանաստեղները, մեր եկեղեցին, մեր Մաշտոցը, Նարեկացին եւ Կոմիտասը, մեր մայրերը Վերջապես՝ «Դրամական դարձեմերով» են կանգուն դահել հայ ոգին, հայ միտն ու բանը, բառն ու երգը, հայ անաղարտ օրորոցային մրմունջը... «Մրցույթային» հոգեբանությամբ: Մինչ այսօր այդին Նվազել են հայ ոգու կորովը, ազգային արժանադաշվությունը: Թեմ ուզում հավատալ:

ՆԵՐԱԼ հավատին արժեավոր առաջարկ հնչեց Լիբանանում
ԴՅ ղետղան Վ. Տեր-Ղետնյանի կողմից. հնարավորինս մեծ
կառ ստեղծել մեր հայենինի հետ, սփյուտի մատադ եւ Եթաւ-
սարդ սերունդներին ծանոթացնել Դայաստանի հետ, հնարա-
վորություն ստեղծել հաճախսակի եւ Երկարատեւ ժամանակու-
ներից այցելել, ծանոթանալ նոր դասմական եւ ներկայիս
հոգեստ ու մշակութային արժեներին, հարստանալ դրանցով
ինչն անունը. իր հերթին կնողասի սփյուտի այսօրվա մա-
տադ սերունդին՝ իրենց մայրենի լեզվին, իրենց ակունքներին մեր
ձեցմանը: Ընթացի, որով կարող է ստեղծվել ամուս եւ որեւէ այ-

բանով չփոխարինվող կառ:

Եվ իսկառես. նվազագույն տոկոս է կազմում սփյուտի երեսաների, դատանիների, երիտասարդների (ուսանողության զանգվածը չհաշված) այն թիվը, որոնք եղել են Դայաստանում: Եվ կամ լինելով Դայաստանում՝ տեսել են Մատենադարանը, այլցելել են Երեւանի դետական դատկերասրահ, ցուցահանդեսներ, քարոզներ...

յին մի լեզու, որը ներառում է իր մեջ գրական լեզվի հատուկեն արտահայտումներ, սարբեր բարբառներից ու լեզուներից աղա-վաղված հավախածո, որոնի լի ու լի համեմված են «ժարգոն» կոչված դղուր հորձանուտով: Լեզվի փողոցահանրային տեսակ, ժամանակակից աղերյական «փայլով» շղարված: Ասվար հասորներ կարելի են կազմել ժողովրդի այսօր գործածած բառամբերից, լեզվանոճից եւ լեզվամտածողության «փայլաբակումներից»: «Դայոց լեզվի նոր բառարաններ», որոնց հեղինակը մերօյա գյաղաքությունն է:

Ի դեմ, այս Երևանը խիս հարազա եղբեր ունի հայ քեմը, ձայնասփյուտը եւ հատկադիր հեռուստաեթերը հիմնովին տաշարած Եր-Երածության հետ։ Երածուական դուռնոց-րաֆիա է սա, որն արդեն չի տեղավորվում անգամ «ուրիշ» հասկացության մեջ, ազգային ակունքների հանդեմ ունեցած իր օախօախիչ-քարքարոսական գրոհով։

հոչակելու նախաձեռնությը:
... Այսօր ես մտնելու եմ Բեյրութի հայկական վարժարաններից մեկը, Վաղը գնալու եմ Շուշիի միջնակարգ դպրոց, հետո խալելու եմ Երեանի փողոցներով... Ես ուզու եմ բոլորին եւ ամեն տեղ հիշեցնել ամենայն հայոց բանաստեղծութիւն Սիլվա Կաղութիւնյանի խոնեցը. «Ուր էլ գնաս, թե մո՞ր անգամ մտեց խանէն, ու մաս լեզուն մօքանակ»:

Իիցդ հանես, ո՞ նայր լեզում չխռոանաս»:
Լեզու, որը երբեք չի զնվում եւ չի վաճառվում:

Ներդիրի անսուրազիր նյութերը
Նմու ՊԵՏՐՈՎՅԱՆԻ

